

Tin Mừng Theo MA-THI-Ơ

Tác Giả

Ma-thi-ơ. Ông cũng có tên khác là Lê-vi.

Ma-thi-ơ là một môn đồ của Đức Chúa Jesus.

Ông được Chúa chọn trở thành một trong mười hai sứ đồ của Ngài. Trước khi theo Chúa, ông là một nhân viên thu thuế cho chính quyền La-mã. Ông đã từng bị dân tộc ông khinh bỉ vì phục vụ cho quân ngoại xâm, nhưng cuộc đời ông đã được hoàn toàn thay đổi khi ông quyết định bỏ tất cả để theo Chúa và phục vụ Ngài.

Người Nhận

Người Do-thái

Viết Khi Nào

Sách này có lẽ được viết vào khoảng 60–65 S.C.

Mục Đích

Ma-thi-ơ muốn chứng tỏ cho người Do-thái thấy rằng Đức Chúa Jesus chính là Chúa Cứu Thế (Đấng Christ hay Đấng Mê-si-a) đã được nói trước trong Kinh Thánh Cựu Ước.

Ma-thi-ơ trích dẫn nhiều chỗ trong Cựu Ước để chứng minh rằng Đức Chúa Jesus đã làm ứng nghiệm mọi điều nói trước về Đấng Cứu Thế. Ngài chính là Đấng Giải Cứu và Vị Vua mà người Do-thái đang mong đợi.

Câu Gốc

“Các người đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ Luật Pháp hay Các Tiên Tri. Ta đến không phải để hủy bỏ nhưng để làm trọn.” (5:17)

Bố Cục

1. Sự giáng sinh và sự chuẩn bị cho chức vụ của Đức Chúa Jesus (1:1 – 4:11)
2. Lời giảng và việc làm của Đức Chúa Jesus tại Ga-li-lê (4:12 – 14:12)
3. Chức vụ của Chúa ở những vùng kế cận Ga-li-lê (14:13 – 17:20)
4. Chức vụ của Chúa khi Ngài trở lại Ga-li-lê (17:22 – 18:35)
5. Chức vụ của Chúa tại Giu-đê và Bê-rê (19:1 – 20:34)
6. Tuần lễ Chúa chịu khổ nạn và chết (21:1 – 27:66)
7. Chúa sống lại và hiện ra (28:1-20)

Các Nhân Vật Chính

Đức Chúa Jesus, Ma-ry, Giô-sép, Giảng Báp-tít, các môn đồ, các nhà lãnh đạo tôn giáo, Cai-a-pha, Phi-lát, Ma-ry Mác-đa-len

Gia Phả Và Sự Giáng Sinh Của Đức Chúa Jesus (1:1 – 2:23)

Gia Phả của Đức Chúa Jesus

(Lu 3:23-38; Ru 4:18-22; 1 Sứ 3:10-17)

1 ¹Đây là gia phả của Đức Chúa Jesus Christ, con cháu ^(a) Đa-vít, con cháu Áp-ra-ham. ²Áp-ra-ham sinh I-sác; I-sác sinh Gia-cốp; Gia-cốp sinh Giu-đa và các anh em ông ấy. ³Giu-đa bởi Ta-ma sinh Pa-rê và Xê-ra. Pa-rê sinh Hê-rôn; Hê-rôn sinh A-ram; ⁴A-ram sinh A-mi-na-đáp; A-mi-na-đáp sinh Nát-sôn; Nát-sôn sinh Sanh-môn. ⁵Sanh-môn bởi Ra-háp sinh Bô-a. Bô-a bởi Ru-tơ sinh Ô-bết. Ô-bết sinh Giê-se; ⁶Giê-se sinh Vua Đa-vít.

Đa-vít bởi vợ của U-ri-a sinh Sa-lô-môn. ⁷Sa-lô-môn sinh Rê-hô-bô-am; Rê-hô-bô-am sinh A-bi-gia; A-bi-gia sinh A-sa. ⁸A-sa sinh Giê-hô-sa-phát; Giê-hô-sa-phát sinh Giô-ram; Giô-ram sinh U-xi-a. ⁹U-xi-a sinh Giô-tham; Giô-tham sinh A-kha; A-kha sinh Ê-xê-chia. ¹⁰Ê-xê-chia sinh Ma-na-se; Ma-na-se sinh A-môn; A-môn sinh Giô-si-a. ¹¹Giô-si-a sinh Giê-khô-ni-a và các anh em ông ấy vào thời bị lưu đày qua Ba-by-lôn.

¹²Sau khi bị đày qua Ba-by-lôn, Giê-khô-ni-a sinh Sa-la-thi-ên; Sa-la-thi-ên sinh Xê-ru-ba-bên; ¹³Xê-ru-ba-bên sinh A-bi-út; A-bi-út sinh Ê-li-a-kim; Ê-li-a-kim sinh A-xô. ¹⁴A-xô sinh Xa-đốc; Xa-đốc sinh A-khim; A-khim sinh Ê-li-út; ¹⁵Ê-li-út sinh Ê-lê-a-xa; Ê-lê-a-xa sinh Ma-than; Ma-than sinh Gia-cốp; ¹⁶Gia-cốp sinh Giô-sép chồng của Ma-ry; Ma-ry là người đã sinh Đức Chúa Jesus cũng gọi là Đấng Christ. ^(b)

¹⁷Như vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít tất cả là mười bốn đời, từ Đa-vít đến khi bị lưu đày qua Ba-by-lôn mười bốn đời, và từ khi bị lưu đày qua Ba-by-lôn đến Đấng Christ mười bốn đời.

Sự Tích Chúa Giáng Sinh

(Lu 2:1-7)

¹⁸Sự giáng sinh của Đức Chúa Jesus Christ đã xảy ra như thế này: Ma-ry mẹ Ngài đã đính hôn với Giô-sép, nhưng trước khi hai người đến với nhau, nàng đã thụ thai bởi Đức Thánh Linh. ¹⁹Giô-sép chồng nàng, một người có tình nghĩa ^(c) và không muốn cho nàng mang tiếng xấu, nên định kín đáo từ hôn với nàng. ²⁰Tuy nhiên, đang khi Giô-sép suy nghĩ về việc ấy, này, một thiên sứ của Chúa hiện đến với chàng trong chiêm bao, bảo rằng, “Hỡi Giô-sép, con cháu ^(d) Đa-vít, chớ ngại lấy Ma-ry làm vợ, vì thai nhi trong dạ nàng đã được thụ thai bởi Đức Thánh Linh. ²¹Nàng sẽ sinh một con trai; người phải đặt tên con trai ấy là Jesus, ^(e) vì chính con trai ấy sẽ cứu dân Ngài ra khỏi tội.”

(a) **1:1** nt: con

(b) **1:16** nt: Christ

(c) **1:19** nt: người công chính, người ngay lành

(d) **1:20** nt: con

(e) **1:21** Jesus, tiếng Hy-lạp, là dạng của chữ Giô-sua, tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là Đấng Christ, Đấng Được Xức Dầu làm Chúa Cứu Thế

²²Mọi việc ấy đã xảy ra để làm ứng nghiệm lời Chúa đã phán qua đấng tiên tri rằng,

²³ “Này, một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một con trai;
Và người ta sẽ gọi con trai ấy là Em-ma-nu-ên,”

Nghĩa là, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.”

²⁴Sau khi thức dậy Giô-sép làm y như lời thiên sứ của Chúa đã dạy. Chàng đem vợ về ²⁵nhưng không ăn ở ^(a) với nàng cho đến khi nàng sinh con trai đầu lòng, và chàng đặt tên con trai đó là Jesus.

Các Nhà Thông Thái Tìm Chúa

2 ¹Sau khi Đức Chúa Jesus giáng sinh tại Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, trong thời Vua Hê-rốt trị vì, này, có mấy nhà thông thái từ phương đông đến Giê-ru-sa-lem ²và hỏi, “Vua dân Do-thái mới sinh tại đâu? Vì chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài bên phương đông, nên đến để bái kiến ^(b) Ngài.”

³Nghe tin ấy Vua Hê-rốt bối rối, và cả Thành Giê-ru-sa-lem đều xôn xao. ⁴Ông triệu tập tất cả các trưởng tế và các thầy dạy giáo luật trong dân lại và hỏi họ, “Đấng Christ phải sinh ra tại đâu?”

⁵Họ tâu, “Tại Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, vì có đấng tiên tri đã viết như thế này,

⁶ ‘Còn người, hỡi Bết-lê-hem của Giu-đa,
Người không phải là thành nhỏ nhất trong các thành của Giu-đa đâu,
Vì từ người sẽ ra một lãnh tụ,
Một Đấng sẽ chăn dắt dân I-sơ-ra-ên của Ta.’”

⁷Bấy giờ Vua Hê-rốt bí mật mời các nhà thông thái đến, để hỏi họ kỹ càng về thời điểm ngôi sao đã xuất hiện. ⁸Đoạn ông bảo họ đến Bết-lê-hem và dặn, “Các người hãy đi và tìm cho kỹ về con trẻ đó. Khi tìm được, hãy báo cho ta biết, để ta cũng đến bái kiến người.”

⁹Sau khi nghe vua phán, họ ra đi. Kìa, ngôi sao họ đã thấy bên phương đông đi trước họ cho đến chỗ có Hải Nhi thì dừng lại. ¹⁰Khi thấy ngôi sao, họ rất đổi vui mừng. ¹¹Vừa khi vào nhà, họ thấy Hải Nhi với Ma-ry mẹ Ngài, họ sấp mình xuống và thờ lạy Ngài. Đoạn họ mở các hộp đựng bửu vật, lấy các lễ vật gồm vàng, nhũ hương, và mộc dược dâng lên Ngài. ¹²Sau đó, vì được Đức Chúa Trời báo mộng, bảo đừng trở lại gặp Hê-rốt, họ đi đường khác trở về xứ mình.

Chúa Ty Nạn Qua Ai-cập

¹³Sau khi họ đi rồi, một thiên sứ của Chúa hiện đến với Giô-sép trong chiêm bao và truyền, “Hãy đứng dậy, đem Hải Nhi và mẹ Ngài lánh qua Ai-cập, và cứ ở đó cho đến khi ta bảo người, vì Hê-rốt đang tìm giết Hải Nhi.”

(a) **1:25** nt: biết; ctd: chung đụng xác thịt

(b) **2:2** ctd: thờ lạy (tương tự trong 2:8, 11)

¹⁴Giô-sép liền thức dậy, ban đêm, đưa Hài Nhi và mẹ Ngài xuống Ai-cập, ¹⁵rồi họ cứ ở đó cho đến khi Hê-rốt băng hà; điều đó làm ứng nghiệm lời Chúa đã phán qua đấng tiên tri rằng, “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai-cập.”

Hê-rốt Giết Các Trẻ Thơ

¹⁶Khi Hê-rốt thấy ông đã bị các nhà thông thái lừa, ông rất giận. Ông ra lệnh cho các thuộc hạ giết tất cả các trẻ thơ trong Thành Bết-lê-hem và các vùng phụ cận, từ hai tuổi trở xuống, theo ngày tháng các nhà thông thái đã cho ông biết. ¹⁷Thế là lời Tiên Tri Giê-rê-mi đã nói được ứng nghiệm,

¹⁸ “Người ta nghe tiếng ai oán ở Ra-ma,
Tiếng than khóc và rên rỉ rất thê lương,
Tiếng Ra-chên than khóc các con nàng,
Nàng từ chối không để ai an ủi, vì chúng không còn nữa.”

Chúa Từ Ai-cập Trở Về

¹⁹Sau khi Hê-rốt chết, này, một thiên sứ của Chúa hiện ra với Giô-sép trong chiêm bao tại Ai-cập và truyền, ²⁰“Hãy đứng dậy, đem Ấu Nhi và mẹ Ngài trở về đất I-sơ-ra-ên, vì những kẻ tìm giết Ấu Nhi đã chết.”

²¹Vậy Giô-sép đứng dậy, đưa Ấu Nhi và mẹ Ngài trở về đất I-sơ-ra-ên. ²²Nhưng khi Giô-sép nghe rằng A-chê-la-u đang trị vì ở Giu-đê, kể vì Hê-rốt cha ông, Giô-sép sợ và không muốn về đó. Nhờ được mách bảo trong chiêm bao, Giô-sép lánh về miền Ga-li-lê; ²³ông đến định cư tại một thành tên Na-xa-rét. Thế là ứng nghiệm lời các đấng tiên tri đã nói, “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.”^(a)

Sự Chuẩn Bị Cho Chức Vụ Của Đức Chúa Jesus

(3:1 – 4:11)

Chức Vụ của Giảng Báp-tít

(Mác 1:1-8; Lu 3:1-18; Gg 1:19-28)

3 ¹Lúc ấy Giảng Báp-tít đến giảng trong vùng đồng hoang Giu-đê rằng, ²“Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đang đến gần.” ³Ông là người Tiên Tri Ê-sai đã nói,

“Có tiếng kêu vang trong đồng hoang,
‘Hãy chuẩn bị con đường của Chúa,
Hãy làm bằng phẳng các lối đi của Ngài.’”

⁴Lúc ấy Giảng mặc một áo choàng bằng lông lạc đà và buộc quanh hông một dây nịt da; ông ăn châu chấu và mật ong rừng. ⁵Dân từ Thành Giê-ru-sa-lem, khắp miền Giu-đê, và mọi miền dọc theo Sông Giô-đanh lũ lượt kéo đến ông. ⁶Sau khi họ xưng tội, ông làm báp-têm cho họ dưới Sông Giô-đanh.

(a) **2:23** Lời tiên tri truyền khẩu

⁷Khi Giăng thấy nhiều người Pha-ri-si và Sa-đu-sê cũng đến để chịu báp-têm, ông nói với họ, “Hỡi thế hệ rắn độc kia, ai đã báo cho các người biết trước để tránh cơn thịnh nộ sắp đến? ⁸Vậy hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn, ⁹và đừng tự hào rằng, ‘Chúng tôi đã có Áp-ra-ham là ông tổ,’ vì tôi nói cho các người biết, Đức Chúa Trời có thể biến những viên đá này thành con cháu của Áp-ra-ham. ¹⁰Cái rìu đã để kê gốc cây; vậy hễ cây nào không sinh trái tốt sẽ bị đốn và quăng vào lửa. ¹¹Về phần tôi, tôi làm báp-têm cho các người bằng nước, một hình thức biểu lộ sự ăn năn; nhưng có một Đấng đến sau tôi, Ngài có quyền năng hơn tôi; tôi không xứng đáng cởi ^(a)giày cho Ngài; Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. ¹²Tay Ngài sẽ cầm nia và rê sạch sân lúa của Ngài. Ngài sẽ chứa lúa tốt vào kho, còn rơm rác Ngài sẽ đốt trong lửa không hề tắt.”

Chúa Chịu Báp-têm

(Mác 1:9-11; Lu 3:21-22)

¹³Khi ấy Đức Chúa Jesus từ Ga-li-lê đến với Giăng tại Sông Giô-đanh để ông làm báp-têm cho Ngài. ¹⁴Nhưng Giăng cố xin Ngài đổi ý; ông nói, “Chính tôi mới cần Ngài làm báp-têm, chứ lẽ nào Ngài lại đến với tôi?”

¹⁵Tuy nhiên Đức Chúa Jesus đáp, “Bây giờ cứ làm như vậy đi, vì chúng ta nên làm trọn mọi sự công chính.” Bấy giờ Giăng mới chịu làm theo.

¹⁶Sau khi chịu báp-têm, Đức Chúa Jesus bước lên khỏi nước, kìa, các tầng trời mở ra; Ngài thấy Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như một chim bồ câu và đậu trên Ngài. ¹⁷Kìa, có tiếng từ trời phán rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn.”

Chúa Chịu Ác Quỷ Cám Dỗ

(Mác 1:12-13; Lu 4:1-13)

4 ¹Kể đó Đức Chúa Jesus được Đức Thánh Linh đưa vào đồng hoang để chịu Ác Quỷ cám dỗ. ²Sau khi Ngài kiêng ăn bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, Ngài đói. ³Bấy giờ quỷ cám dỗ đến với Ngài và nói, “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho những viên đá này trở thành bánh đi.”

⁴Nhưng Ngài đáp, “Có lời chép rằng,

‘Người ta sống không phải chỉ nhờ cơm bánh ^(b) mà thôi,
Nhưng còn nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.’”

⁵Sau đó Ác Quỷ đem Ngài vào thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, ⁶rồi nói với Ngài, “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy nhảy xuống đi, vì có lời chép rằng,

(a) **3:11** nt: xách

(b) **4:4** nt: bánh

‘Ngài sẽ ra lệnh cho các thiên sứ của Ngài gìn giữ người,’

Và

‘Các thiên sứ sẽ nâng người trên đôi tay của họ,
Kéo chân người vấp phải đá chằng.’”

⁷Đức Chúa Jesus phán với nó, “Cũng có lời chép rằng, ‘Người chớ thử Chúa, Đức Chúa Trời của người.’”

⁸Ác Quỷ lại đem Ngài lên một núi rất cao, chỉ cho Ngài tất cả vương quốc trên thế gian và mọi vinh hoa của chúng, ⁹đoạn nó nói với Ngài, “Ta sẽ ban cho người mọi điều này, nếu người chịu sấp mình xuống thờ lạy ta.”

¹⁰Đức Chúa Jesus phán với nó, “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra khỏi Ta, vì có lời chép rằng,

‘Người chớ thờ lạy Chúa, Đức Chúa Trời của người,
Và chỉ phục vụ một mình Ngài mà thôi.’”

¹¹Ác Quỷ bèn lìa khỏi Ngài; và kìa, các thiên sứ đến và phục vụ Ngài.

Lời Giảng và Việc Làm của Đức Chúa Jesus

(4:12 – 25:46)

Chúa Bắt Đầu Giảng Đạo

(Mác 1:14-15; Lu 4:14-15)

¹²Khi nghe tin Giảng đã bị tù, Ngài rút lui về Ga-li-lê. ¹³Sau khi rời Na-xa-rét, Ngài đến ngụ tại Ca-bê-na-um, thành nằm bên bờ biển, thuộc địa phận Xê-bu-lun và Náp-ta-li,

¹⁴để làm ứng nghiệm lời Tiên Tri Ê-sai đã nói,

¹⁵ “Hỡi đất của Xê-bu-lun và đất của Náp-ta-li,
Vùng đất nằm bên con đường ra biển, bên kia Sông Giô-đanh, hỡi Ga-li-lê,
miền đất thuộc về dân ngoại,

¹⁶ Dân ngồi trong bóng tối
Đã nhìn thấy ánh sáng lớn;
Những người đang ngồi trong vùng và bóng của tử thần,
Một vầng chân quang đã bừng lên cho họ.”

¹⁷Bắt đầu từ đó Đức Chúa Jesus giảng và nói rằng, “Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đang đến gần.”

Các Môn Đồ Đầu Tiên

(Mác 1:16-20; Lu 5:1-11)

¹⁸Trong khi đi dọc bờ biển Ga-li-lê, Ngài thấy hai anh em, Si-môn cũng gọi là Phi-rô và Anh-rê em ông ấy; họ đang bủa lưới xuống biển, vì họ là ngư phủ. ¹⁹Ngài nói với họ, “Hãy theo Ta, Ta sẽ làm các người thành những tay đánh lưới người.” ²⁰Họ liền bỏ lưới và theo Ngài.

²¹Từ chỗ đó Ngài đi thêm một quãng nữa và thấy hai anh em khác, Gia-cơ con của Xê-bê-đê và Giăng em ông ấy, đang ở trên thuyền với Xê-bê-đê cha họ, và đang vá lưới; Ngài gọi họ. ²²Họ lập tức rời thuyền và cha họ, và theo Ngài.

Chúa Chữa Bệnh

(Lu 6:17-19)

²³Đức Chúa Jesus đi khắp miền Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng của Vương Quốc, và chữa lành cho dân mọi thứ ốm đau và tật bệnh. ²⁴Danh tiếng Ngài được đồn ra khắp cõi Sy-ri-a. Người ta đem đến Ngài những người mắc mọi thứ bệnh tật; nào những người bị đau nhức, quỷ ám, kinh phong, và bại liệt, và Ngài chữa lành cho họ. ²⁵Những đoàn dân đông từ các miền Ga-li-lê, Đê-ca-pô-li, ^(a) Giê-ru-sa-lem, Giu-đê, và miền bên kia Sông Giô-đanh lũ lượt theo Ngài.

Phước Hạnh Thật

(Lu 6:20-23)

5 ¹Khi thấy những đoàn dân đông, Ngài đi lên núi. Sau khi Ngài ngồi xuống, các môn đồ Ngài đến gần, ²Ngài cất tiếng ^(b) dạy rằng,

³“Phước cho những người nghèo thiếu trong tâm linh, vì vương quốc thiên đàng là của họ.

⁴Phước cho những người than khóc, vì họ sẽ được yên ủi.

⁵Phước cho những người khiêm nhu, vì họ sẽ thừa hưởng đất.

⁶Phước cho những người đói khát sự công chính, ^(c) vì họ sẽ được no thỏa.

⁷Phước cho những người thương người, vì họ sẽ được thương xót.

⁸Phước cho những người có lòng trong sạch, vì họ sẽ thấy Đức Chúa Trời.

⁹Phước cho những người đem lại hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời.

¹⁰Phước cho những người bị bách hại vì lẽ công chính, vì vương quốc thiên đàng là của họ.

¹¹Phước cho các ngươi khi người ta nhục mạ, bách hại, và lấy mọi điều dữ vu khống các ngươi vì có Ta. ¹²Hãy hân hoan mừng rỡ, vì phần thưởng cho các ngươi trên trời lớn lắm, bởi họ cũng đã bách hại các vị tiên tri trước các ngươi như vậy.”

Muối và Ánh Sáng

(Mác 9:50; Lu 14:34-35)

¹³“Các ngươi là muối của đất, nhưng nếu muối ấy mất mặn, lấy gì làm nó mặn lại? Nó chẳng thể được dùng vào việc gì nữa, ngoại trừ bị quăng ra ngoài và bị người ta giẫm dưới chân.

(a) 4:25 miền Mười Thành

(b) 5:2 nt: mở miệng

(c) 5:6 ctd: công lý, lẽ phải, sự ngay lành (tương tự trong câu 10)

¹⁴Các người là ánh sáng của thế gian. Một thành ở trên núi không thể bị che khuất.
¹⁵Không ai thắp đèn rồi đem đặt dưới thùng, nhưng đặt trên giá đèn, để nó soi sáng mọi người trong nhà. ¹⁶Cũng vậy, ánh sáng các người phải tỏa rạng trước mặt người ta để họ có thể thấy những việc tốt đẹp của các người mà tôn vinh Cha các người trên trời.”

Luật Pháp và Lời Tiên Tri

¹⁷“Các người đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ Luật Pháp hay Các Tiên Tri.^(a) Ta đến không phải để hủy bỏ nhưng để làm trọn. ¹⁸Vì quả thật, Ta nói với các người, trước khi trời đất qua đi, một chấm hay một nét trong Luật Pháp cũng không được bỏ qua, cho đến khi mọi sự được làm trọn. ¹⁹Vậy nếu ai bỏ một điều cực nhỏ nào trong các điều răn này và dạy người khác làm như vậy, kẻ ấy sẽ bị gọi là nhỏ nhất trong vương quốc thiên đàng; nhưng ai vâng giữ những điều răn này và dạy người khác làm theo, người ấy sẽ được gọi là lớn trong vương quốc thiên đàng. ²⁰Vì Ta nói với các người, nếu đức công chính của các người không hơn đức công chính của các thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, các người sẽ không thể nào vào vương quốc thiên đàng được.”

Giận Dữ

(Lu 12:58-59)

²¹“Các người có nghe người xưa được bảo, ‘Người chớ sát nhân, vì hễ ai sát nhân sẽ bị đưa ra tòa xét xử.’ ²²Nhưng Ta nói với các người, ai giận anh chị em^(b) mình thì đáng bị đưa ra tòa xét xử; ai mắng anh chị em mình là ‘Đồ ngu!’^(c) thì đáng bị Hội Đồng Lãnh Đạo^(d) xét xử; ai mắng anh chị em mình là ‘Đồ điên!’ thì đáng bị lửa hỏa ngục thiêu đốt.

²³Vậy khi người đem của lễ đến dâng nơi bàn thờ mà chợt nhớ có điều gì bất hòa giữa anh chị em người với người, ²⁴hãy để của lễ đó trước bàn thờ, trở về giải hòa với anh chị em người trước, rồi hãy trở lại dâng của lễ.

²⁵Hãy giải quyết mau lẹ vấn đề kiện tụng với kẻ chống nghịch người trong khi còn trên đường đến tòa án, kéo kẻ ấy nộp người cho quan tòa; quan tòa trao người cho thuộc hạ, và người bị tống giam. ²⁶Quả thật, Ta nói với người, người sẽ không ra khỏi tù cho đến khi trả xong xu nợ cuối cùng.”

Ngoại Tình

²⁷“Các người có nghe lời xưa dạy bảo, ‘Người chớ phạm tội ngoại tình.’ ²⁸Nhưng Ta nói với các người, hễ ai nhìn một người nữ mà động lòng thèm muốn, trong lòng người ấy đã phạm tội ngoại tình với người nữ đó rồi.

²⁹Nếu mắt phải người khiến người phạm tội, hãy móc nó và quăng đi, vì thà người bị mất một phần thân thể còn hơn giữ trọn cả thân mà bị quăng vào hỏa ngục.

(a) **5:17** Luật Pháp hay Các Tiên Tri là những từ ngữ chỉ về Kinh Cựu Ước

(b) **5:22** nt: anh em (tương tự cho cả sách)

(c) **5:22** nt: ra-ca (tiếng A-ram)

(d) **5:22** Sanhedrin

³⁰Nếu tay phải người khiến người phạm tội, hãy chặt nó và quăng đi, vì thà người bị mất một phần thân thể còn hơn giữ trọn cả thân mà bị quăng vào hỏa ngục.”

Ly Dị

(Mác 10:11-12; Lu 16:18)

³¹“Cũng có lời dạy rằng, ‘Ai muốn ly dị vợ, người ấy phải cho nàng một chứng thư ly dị.’ ³²Nhưng Ta nói với các người, người nào ly dị vợ không phải vì vợ gian dâm tức là đã làm cho nàng phạm tội ngoại tình; còn ai cưới người đàn bà ly dị, người ấy cũng phạm tội ngoại tình.”

Thề Thốt

³³“Còn điều này nữa, các người có nghe lời dạy cho người xưa rằng, ‘Người chớ thề dối; nhưng đối với Chúa, người phải giữ trọn lời thề.’ ³⁴Nhưng Ta nói với các người, đừng thề thốt chi cả. Đừng chỉ trời mà thề, vì ấy là ngai Đức Chúa Trời. ³⁵Đừng chỉ đất mà thề, vì ấy là bệ chân Ngài. Đừng chỉ Giê-ru-sa-lem mà thề, vì ấy là thành của Vua cao cả. ³⁶Cũng đừng chỉ vào đầu người mà thề, vì người không thể làm một sợi tóc trở thành trắng hay đen được. ³⁷Nhưng có nói ‘Có,’ không nói ‘Không’; còn những điều thêm bớt là do Ác Quỷ mà ra.”

Báo Thù

(Lu 6:29-30)

³⁸“Các người có nghe nói, ‘Mắt đền mắt, răng đền răng.’ ³⁹Nhưng Ta nói với các người, đừng chống cự kẻ ác. Nếu ai tát má bên phải người, hãy đưa luôn má bên trái. ⁴⁰Nếu ai muốn kiện người để lấy áo trong, hãy để cho họ lấy luôn áo ngoài. ⁴¹Nếu ai bắt người đi một dặm đường, hãy đi với họ hai dặm. ⁴²Ai xin, hãy cho; ai muốn vay mượn, đừng ngoảnh mặt làm ngơ.”

Yêu Kẻ Thù

(Lu 6:27-28, 32-36)

⁴³“Các người đã nghe dạy, ‘Hãy thương người lân cận và ghét kẻ nghịch thù.’ ⁴⁴Nhưng Ta nói với các người, hãy yêu thương kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ bách hại các người. ⁴⁵Như thế, các người mới có thể trở nên các con của Cha các người trên trời, vì Ngài khiến mặt trời của Ngài mọc lên cho kẻ xấu và người tốt. Ngài ban mưa xuống cho người công chính lẫn kẻ gian tà. ⁴⁶Nếu các người chỉ thương người thương mình, các người sẽ được thưởng gì? Những người thu thuế há chẳng làm như thế sao? ⁴⁷Nếu các người chỉ chào hỏi anh chị em mình, các người có gì hơn ai? Những người lương^(a) chẳng làm như thế sao? ⁴⁸Vậy các người phải trở nên trọn vẹn như Cha các người trên trời là Đấng trọn vẹn.”

(a) 5:47 nt: Các dân ngoại

Bố Thí

6 ¹“Hãy coi chừng, đừng phô trương việc phúc thiện của các người trước mặt người ta để họ trông thấy. Bằng không, các người sẽ chẳng có phần thưởng gì của Cha các người trên trời. ²Vậy, khi các người bố thí, đừng thổi kèn ầm ĩ trước mặt mình như những kẻ đạo đức giả thường làm trong các hội đường và ngoài các đường phố, cốt để được người ta khen ngợi. Quả thật, Ta nói với các người, họ đã được phần thưởng của họ rồi. ³Nhưng khi người bố thí, đừng để tay trái người biết tay phải người làm gì, ⁴hầu việc phúc thiện của người được kín đáo, và Cha người, Đấng thấy trong nơi kín đáo, sẽ thưởng cho người.”

Cầu Nguyện

(Lu 11:2-4)

⁵“Khi các người cầu nguyện, đừng làm như những kẻ đạo đức giả, vì họ thích đứng cầu nguyện giữa hội đường hay ở ngã tư đường, cốt cho người ta trông thấy. Quả thật, Ta nói với các người, họ đã được phần thưởng của họ rồi. ⁶Nhưng khi người cầu nguyện, hãy vào phòng riêng, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện với Cha người, Đấng hiện diện trong nơi kín đáo, và Cha người, Đấng thấy trong nơi kín đáo, sẽ thưởng cho người.

⁷Khi người cầu nguyện, đừng lặp đi lặp lại vô ích như các dân ngoại, vì họ nghĩ rằng nhờ nói nhiều, lời cầu nguyện của họ sẽ được nhậm. ⁸Các người đừng làm như họ, vì Cha các người đã biết rõ các người cần điều gì trước khi các người cầu xin Ngài. ⁹Vậy các người hãy cầu nguyện như thế này:

- ‘Lạy Cha chúng con trên trời,
 Nguyện danh Cha được tôn thánh,
¹⁰ Nguyện vương quốc Cha mau đến,
 Nguyện ý Cha được nên
 Dưới đất như trên trời.
¹¹ Xin cho chúng con hôm nay lương thực đủ ngày.
¹² Xin tha tội lỗi chúng con,
 Cũng như chúng con tha thứ cho người có lỗi với chúng con.
¹³ Xin đừng để chúng con bị cám dỗ,
 Nhưng xin cứu chúng con khỏi kẻ ác.
 [Vì vương quốc, quyền năng, và vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời vô cùng.
 A-men.](^a)

¹⁴Vì nếu các người tha thứ những vi phạm của người ta, Cha các người trên trời cũng sẽ tha thứ các người. ¹⁵Nhưng nếu các người không tha thứ người ta, Cha các người cũng sẽ không tha thứ những vi phạm của các người.”

(a) **6:13** Một số bản cổ không có câu trong hai móc này

Kiên Ăn

¹⁶“Khi các người kiên ăn, đừng để mặt mày ủ dột như những kẻ đạo đức giả, vì họ muốn làm ra vẻ thiếu nảo để người ta biết họ đang kiên ăn. Quả thật, Ta nói với các người, họ đã được phần thưởng của họ rồi. ¹⁷Nhưng khi người kiên ăn, hãy xúc dầu trên đầu và rửa mặt, ¹⁸để người ta không biết người đang kiên ăn, nhưng chỉ Cha người, Đấng hiện diện trong nơi kín đáo, biết, và Cha người, Đấng thấy trong nơi kín đáo, sẽ thưởng cho người.”

Tích Trữ Của Cải Trên Trời

(Lu 11:34-36)

¹⁹“Các người đừng tích trữ của cải cho mình dưới đất, nơi có mối mọt và ten rét làm hư, và kẻ trộm lén vào lấy cắp; ²⁰nhưng hãy tích trữ của cải cho mình trên trời, nơi chẳng có mối mọt và ten rét làm hư, và cũng chẳng có kẻ trộm lén vào lấy cắp. ²¹Vì của cải các người ở đâu, lòng các người cũng ở đó.”

Ánh Sáng của Thân Thể

(Lu 11:34-36)

²²“Mắt là đèn của thân thể. Vậy, nếu mắt người tỏ, toàn thân người sẽ sáng. ²³Nhưng nếu mắt người mù, ^(a) toàn thân người sẽ tối. Vậy, nếu ánh sáng trong người chỉ là bóng tối thì sự tối tăm ấy lớn biết bao!”

Đức Chúa Trời và Tiền Của

(Lu 16:13)

²⁴“Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này mà thương chủ kia, hoặc sẽ trọng chủ này mà khinh chủ kia. Các người không thể vừa làm tôi Đức Chúa Trời mà vừa làm tôi tiền của.”

Lo Lắng

(Lu 12:22-31)

²⁵“Vì vậy Ta nói với các người, đừng vì mạng sống mình mà lo ăn gì hoặc uống gì; cũng đừng vì thân thể mình mà lo mặc gì. Mạng sống há chẳng quý trọng hơn thực phẩm sao? Thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? ²⁶Hãy xem các chim trời. Chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng khâu trữ vào vựa lẫm, thế mà Cha các người trên trời vẫn nuôi chúng. Các người chẳng quý trọng hơn loài chim sao? ²⁷Ai trong các người nhờ lo lắng mà có thể kéo dài đời mình thêm một khắc chẳng?

²⁸Còn về quần áo, tại sao các người lại lo lắng? Hãy ngắm những hoa huệ ngoài đồng, xem chúng đã mọc lên thế nào. Chúng chẳng làm việc khó nhọc, cũng không kéo chỉ, ²⁹thế nhưng, Ta nói với các người, ngay cả Vua Sa-lô-môn, dù sang trọng đến đâu, cũng không được mặc đẹp như một hoa nào trong các hoa ấy. ³⁰Vậy nếu hoa cỏ

(a) 6:23 nt: xấu

ngoài đồng là giống nay còn sống mai bị tống vào lò mà Đức Chúa Trời còn cho chúng mặc đẹp thể ấy thay, lẽ nào Ngài chẳng lo cho các người sao, hỡi những kẻ yếu đức tin?

³¹Vậy các người đừng lo lắng mà nói rằng, ‘Chúng ta sẽ ăn gì?’ hoặc ‘Chúng ta sẽ uống gì?’ hoặc ‘Chúng ta sẽ mặc gì?’ ³²Vì các dân ngoại luôn tìm kiếm những điều ấy, còn Cha các người trên trời đã biết các người cần những điều ấy rồi. ³³Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc Đức Chúa Trời và sự công chính của Ngài, để các người sẽ được ban thêm mọi điều ấy nữa. ³⁴Vậy các người đừng quá lo lắng về ngày mai, vì ngày mai sẽ có những việc để lo trong ngày mai. Ngày nào có khó nhọc đủ cho ngày ấy.”

Xét Đoán Người Khác

(Lu 6:37-38, 41-42)

7 ¹“Chớ xét đoán ai, để các người không bị xét đoán. ²Vì các người xét đoán người ta thế nào, các người sẽ bị xét đoán lại thế ấy; các người lường cho người ta mức nào, các người sẽ bị lường lại mức ấy. ³Sao người thấy hạt bụi nhỏ trong mắt anh chị em người, mà không thấy cái dằm trong mắt người? ⁴Sao người nói với anh chị em người, ‘Hãy để tôi lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn,’ trong khi cái dằm vẫn còn nằm trong mắt người? ⁵Hỡi kẻ đạo đức giả, trước hết hãy lấy cái dằm ra khỏi mắt người, rồi người mới thấy rõ mà lấy hạt bụi ra khỏi mắt anh chị em người được.”

Phí Của Thánh

⁶“Đừng đem của thánh mà phí cho chó, cũng đừng thả các ngọc trai cho heo, kéo chúng sẽ giẫm dưới chân, rồi quay lại, và cắn xé các người.”

Xin, Tìm, Gõ

(Lu 11:9-13)

⁷“Hãy xin, các người sẽ được; hãy tìm, các người sẽ gặp; hãy gõ cửa, cửa sẽ mở cho các người. ⁸Vì hễ ai xin sẽ được, ai tìm sẽ gặp, và ai gõ cửa, cửa sẽ mở cho người ấy. ⁹Có ai trong các người khi con mình xin bánh mà cho đá chẳng? ¹⁰Hay con mình xin cá mà cho rắn chẳng? ¹¹Vậy nếu các người vốn là xấu mà còn biết cho con cái mình các vật tốt, huống chi Cha các người trên trời lại chẳng ban những vật tốt cho những người xin Ngài sao?”

Khuôn Vàng Thước Ngọc

¹²“Vậy trong mọi sự, hễ điều chi các người muốn người ta làm cho mình, hãy làm điều ấy cho họ, vì đó là Luật Pháp và Các Tiên Tri.”

Cổng Hẹp và Đường Hẹp

(Lu 13:24)

¹³“Hãy vào cổng hẹp, vì cổng rộng và đường rộng dẫn đến sự hủy diệt; có nhiều người đi vào đường đó; ¹⁴trong khi cổng hẹp và đường hẹp dẫn đến sự sống, lại có ít người tìm vào.”

Xem Trái Biết Cây

(Lu 6:43-44)

¹⁵“Các người hãy coi chừng các tiên tri giả, những kẻ đội lốt chiên đến với các người, nhưng bên trong là lang sói hay cắn xé. ¹⁶Các người sẽ biết chúng khi xem trái của chúng. Nào ai hái trái nho nơi lùm gai, hay trái vả nơi bụi gai rừng^(a) chẳng? ¹⁷Vậy, hễ cây lành thì sinh trái lành, còn cây độc thì sinh trái độc. ¹⁸Cây lành không thể sinh trái độc, và cây độc cũng không thể sinh trái lành. ¹⁹Cây nào không sinh trái lành sẽ bị đốn và quăng vào lửa. ²⁰Vậy cứ xem các trái của người ta mà biết họ là người như thế nào.”

Môn Đồ Giả

(Lu 13:25-27)

²¹“Không phải hễ ai nói với Ta, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ thì sẽ được vào vương quốc thiên đàng đâu, nhưng chỉ người nào làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời mà thôi. ²²Ngày đó sẽ có nhiều người nói với Ta rằng, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi há chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri, hoặc nhân danh Chúa mà đuổi quỷ, hoặc nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao?’ ²³Bấy giờ Ta sẽ đáp với chúng, ‘Ta không hề biết các người; hỡi những kẻ làm việc gian tà, hãy đi ngay cho khuất mắt Ta.’”

Hai Nền Tảng

(Lu 6:47-49)

²⁴“Vậy ai nghe những lời Ta phán đây và làm theo sẽ giống như người khôn, cất nhà mình trên vàng đá. ²⁵Dù mưa sa, lụt đến, bão thổi và đập vào, nhà ấy vẫn chẳng sập, vì đã xây trên vàng đá.

²⁶Còn ai nghe những lời Ta phán đây mà không làm theo sẽ giống như người dại, cất nhà mình trên cát. ²⁷Khi có mưa sa, lụt đến, bão thổi và đập vào, nhà đó sẽ sụp đổ, và sụp đổ tan tành.”

Thẩm Quyền Giảng Dạy

²⁸Khi Đức Chúa Jesus giảng dạy những điều ấy xong, dân chúng ngạc nhiên về sự giảng dạy của Ngài, ²⁹vì Ngài giảng dạy cách uy quyền, chứ không như những thầy dạy giáo luật.

Chúa Chữa Lành Người Phung

(Mác 1:40-45; Lu 5:12-16)

8 ¹Khi Ngài từ trên núi xuống, một đoàn dân rất đông đi theo Ngài. ²Này, một người phung đến quỳ trước mặt Ngài và nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài muốn, Ngài có thể chữa cho con được sạch.”

³Ngài đưa tay, chạm vào người phung, và nói, “Ta muốn; hãy sạch đi.” Ngay lập tức bệnh phung biến mất.

(a) **7:16** nt: tribólôn (*thistles*), một thứ bụi gai ở Palestine

⁴Đức Chúa Jesus bảo người ấy, “Người khoan nói cho ai biết, nhưng hãy đi trình diện với các tư tế và dân của lễ như Môi-se đã truyền, để làm chứng cho họ.”

Chúa Chữa Lành cho Đầy tớ của Một Đại Đội Trưởng La-mã

(Lu 7:1-10)

⁵Khi Ngài vào Thành Ca-bê-na-um, một viên đại đội trưởng^(a) đến gặp Ngài ⁶và nài xin, “Lạy Chúa, đầy tớ của tôi bị bệnh bại, đang nằm liệt ở nhà, thật đau khổ vô cùng.”

⁷Đức Chúa Jesus nói với ông, “Ta sẽ đến chữa lành cho người ấy.”

⁸Viên đại đội trưởng thưa, “Lạy Chúa, tôi chẳng xứng đáng để rước Ngài vào nhà tôi, nhưng tôi chỉ ước ao được Ngài phán cho một lời thì đầy tớ tôi chắc chắn sẽ được lành. ⁹Vì tôi đang ở dưới quyền người khác, và tôi cũng có các binh sĩ ở dưới quyền tôi. Tôi bảo người này, ‘Đi,’ thì người ấy đi; tôi bảo người kia, ‘Đến,’ thì người ấy đến; hoặc tôi bảo đầy tớ của tôi, ‘Hãy làm việc này,’ thì người ấy làm việc đó.”

¹⁰Nghe vậy Đức Chúa Jesus khen và nói với những người đi theo Ngài, “Quả thật, Ta nói với các người, ngay cả trong dân I-sơ-ra-ên Ta cũng chưa thấy ai có đức tin lớn như người này. ¹¹Ta nói với các người, từ phương đông và phương tây, nhiều người sẽ đến và ngồi dự tiệc với Áp-ra-ham, I-sác, và Gia-cốp trong vương quốc thiên đàng. ¹²Nhưng những kẻ mang danh là con dân trong vương quốc sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm, nơi có khóc lóc và nghiến răng.”

¹³Kế đó Đức Chúa Jesus nói với viên đại đội trưởng, “Người hãy về đi. Người tin như thế nào, người sẽ được như vậy.” Ngay giờ đó người đầy tớ ấy được chữa lành.

Chúa Chữa Lành cho Nhạc Mẫu của Phi-rơ

(Mác 1:29-34; Lu 4:38-41)

¹⁴Khi Đức Chúa Jesus đến nhà của Phi-rơ, Ngài thấy nhạc mẫu của ông bị sốt nằm mê man trên giường. ¹⁵Ngài chạm vào tay bà, cơn sốt liền lìa khỏi bà. Bà đứng dậy và phục vụ Ngài.

¹⁶Chiều tối đến, người ta đem đến Ngài nhiều người bị quỷ ám. Ngài dùng lời nói đuổi quỷ ra và chữa lành mọi người bệnh. ¹⁷Thế là lời đấng Tiên Tri Ê-sai đã nói được ứng nghiệm,

“Ngài đã mang lấy tật nguyên của chúng ta và đã gánh lấy bệnh tật của chúng ta.”

Muốn Theo Chúa

(Lu 9:57-60)

¹⁸Khi Đức Chúa Jesus thấy đoàn dân đông vây quanh Ngài, Ngài truyền lệnh đi qua bờ bên kia. ¹⁹Bấy giờ một thầy dạy giáo luật đến gần và nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy đi đâu tôi sẽ đi theo đó.”

²⁰Đức Chúa Jesus nói với ông, “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.”

(a) **8:5** nt: *centurion*, sĩ quan quân đội trú đóng La-mã, chỉ huy một đơn vị gồm 100 quân sĩ

²¹Một người khác trong các môn đồ thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin cho con về nhà chôn cất cha con đã.”

²²Nhưng Đức Chúa Jesus bảo người ấy, “Người hãy theo Ta, và hãy để kẻ chết chôn người chết của họ.”

Chúa Dẹp Yên Bảo Tố

(Mác 4:35-41; Lu 8:22-25)

²³Sau khi Ngài xuống thuyền, các môn đồ Ngài cũng xuống theo. ²⁴Này, biển nổi cơn bão tố dữ dội, sóng lớn dường như muốn phủ lấy chiếc thuyền, nhưng Ngài đang ngủ. ²⁵Các môn đồ Ngài đến gần, đánh thức Ngài dậy, và nói rằng, “Lạy Chúa, xin Ngài cứu cho. Chúng ta sắp chết rồi.”

²⁶Ngài nói với họ, “Sao các người sợ hãi thế, hỡi những kẻ yếu đức tin?” Rồi Ngài đứng dậy quở gió và biển; gió và biển liền yên lặng như tờ.

²⁷Những người đó kinh ngạc và nói, “Người này là ai mà cả gió và biển đều vâng lệnh như thế?”

Hai Người Bị Quỷ Ám

(Mác 5:1-20; Lu 8:26-39)

²⁸Khi Ngài đến bờ bên kia và vào địa phận của dân miền Ga-đa-rê-nê, hai người bị quỷ ám từ trong nghĩa địa đi ra đón Ngài. Họ rất hung dữ đến nỗi không ai dám đi qua đường đó. ²⁹Này, họ gào to rằng, “Hỡi Con Đức Chúa Trời, chúng tôi nào có gây sự gì với Ngài chẳng? Ngài đến đây để hình phạt chúng tôi trước kỳ sao?”

³⁰Lúc ấy ở đằng xa, có một bầy heo rất đông đang ăn. ³¹Các quỷ cầu xin Ngài, “Nếu Ngài đuổi chúng tôi, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo đó.”

³²Ngài phán với chúng, “Đi ra!” Chúng xuất ra và nhập vào bầy heo. Kìa, cả bầy heo từ sườn núi sông sộc lao mình xuống biển và chết chìm hết thảy.

³³Những người chăn heo bỏ chạy, vào thành, kể lại mọi sự, và kể luôn những gì đã xảy đến cho hai người bị quỷ ám. ³⁴Thế là cả thành đi ra gặp Đức Chúa Jesus; khi gặp Ngài, họ nài xin Ngài rời khỏi địa phận của họ.

Chúa Chữa Lành Người Bại

(Mác 2:1-12; Lu 5:17-26)

9 ¹Ngài xuống thuyền, qua bờ bên kia, và trở về thành của Ngài. ²Này, người ta khiêng đến Ngài một người bại, nằm trên cáng. Khi thấy đức tin của họ, Đức Chúa Jesus nói với người bại, “Con ơi, hãy yên lòng, tội lỗi con đã được tha.”

³Nghe vậy những thầy dạy giáo luật nói với nhau, “Người này thật lộng ngôn!”

⁴Nhưng Đức Chúa Jesus biết ý tưởng họ, Ngài nói, “Tại sao tâm trí các người lại nghĩ xấu như vậy? ⁵Trong hai điều này: một là nói, ‘Tội lỗi người đã được tha,’ hai là nói, ‘Hãy đứng dậy và đi,’ điều nào dễ nói hơn? ⁶Nhưng để cho các người biết Con Người ở thế gian có quyền tha tội” –Ngài phán với người bại– “Người hãy đứng dậy, vác cáng đi về nhà.”

⁷Người bại liên đứng dậy và đi về nhà. ⁸Đám đông thấy vậy, họ kinh hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời, Đấng ban cho loài người quyền phép như vậy.

Chúa Gọi Ma-thi-ơ

(Mác 2:13-17; Lu 5:27-32)

⁹Đức Chúa Jesus rời nơi ấy ra đi, Ngài thấy một người tên là Ma-thi-ơ đang ngồi ở trạm thu thuế. Ngài gọi ông ấy, “Hãy theo Ta.” Ông đứng dậy và đi theo Ngài.

¹⁰Đang khi Ngài ngồi dùng bữa trong nhà Ma-thi-ơ, này, có nhiều người thu thuế và những kẻ tội lỗi đến dùng bữa với Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài. ¹¹Khi những người Pha-ri-si thấy vậy, họ nói với các môn đồ Ngài, “Tại sao Thầy các anh ngồi ăn chung với bọn thu thuế và phường tội lỗi như thế?”

¹²Khi nghe vậy, Ngài nói, “Không phải những người mạnh khỏe cần y sĩ, nhưng những người bệnh. ¹³Hãy đi và học cho thấu ý nghĩa câu này: ‘Ta muốn lòng thương xót, chứ không muốn của lễ.’ Vì Ta đến không phải để gọi những người công chính, nhưng gọi những kẻ tội lỗi.”

Chúa Dạy về Sự Kiêng Ăn

(Mác 2:18-22; Lu 5:33-39)

¹⁴Bấy giờ các môn đồ của Giăng đến với Ngài và hỏi, “Tại sao chúng tôi và những người Pha-ri-si đều kiêng ăn, còn các môn đồ của Thầy không kiêng ăn?”

¹⁵Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Có thể nào khách đến dự tiệc cưới của chàng rể than khóc trong khi chàng rể còn ở với họ chẳng? Sẽ có ngày chàng rể được đem đi, bấy giờ họ sẽ kiêng ăn. ¹⁶Không ai vá miếng vải mới vào chiếc áo cũ, vì miếng vải mới sẽ co rút lại, chẳng rách chiếc áo cũ, và chỗ rách sẽ trở nên tệ hơn. ¹⁷Cũng không ai lấy rượu mới đổ vào bầu da cũ, vì làm như thế, bầu rượu sẽ nứt, rượu sẽ chảy ra, và bầu rượu sẽ hư; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới, và như vậy sẽ giữ được cả hai.”

Chúa Đi Cứu Một Em Gái Sống Lại

(Mác 5:21-24; Lu 8:40-42)

¹⁸Khi Ngài còn đang nói những điều ấy với họ, này, một người quản lý hội đường đến quỳ trước mặt Ngài và nói, “Con gái tôi vừa qua đời, kính xin Thầy đến, đặt tay trên cháu, để cháu sẽ sống lại.” ¹⁹Đức Chúa Jesus đứng dậy và đi theo người ấy; các môn đồ Ngài cũng đi theo.

Chúa Chữa Lành Người Đàn Bà Bị Băng Huyết

(Mác 5:25-34; Lu 8:43-48)

²⁰Này, một bà bị băng huyết đã mười hai năm đến phía sau Ngài và sờ vào viền áo Ngài, ²¹vì bà tự nhủ, “Nếu tôi chỉ được đụng vào áo của Ngài, ắt tôi sẽ được lành.”

²²Đức Chúa Jesus quay lại và thấy bà, Ngài phán, “Hỡi con gái, hãy yên lòng, đức tin của con đã làm cho con được chữa lành.” Ngay giờ đó người đàn bà ấy được chữa lành.

Chúa Kêu Một Em Gái Sống Lại

(Mác 5:35-43; Lu 8:49-56)

²³Khi Đức Chúa Jesus đến nhà người quản lý hội đường, Ngài thấy đã có phường kèn sáo tang lễ và một đám đông ồn ào vô trật tự, ²⁴Ngài nói, “Mọi người hãy ra về, vì đứa trẻ không chết, nhưng nó chỉ ngủ thôi.” Họ chế nhạo Ngài. ²⁵Sau khi đám đông đã được mời ra ngoài, Ngài vào và cầm tay đứa trẻ, đứa trẻ ngồi dậy. ²⁶Tin ấy được đồn ra khắp miền đó.

Chúa Chữa Lành Hai Người Mù

²⁷Đức Chúa Jesus rời nơi đó ra đi; có hai người mù đi theo Ngài và kêu lớn, “Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng tôi.”

²⁸Khi Ngài vào trong nhà, hai người mù đến với Ngài. Đức Chúa Jesus nói với họ, “Các người tin Ta có thể làm được việc ấy sao?”

Họ đáp, “Lạy Chúa, đúng vậy.”

²⁹Ngài sờ vào mắt họ và nói, “Các người tin thế nào, việc phải xảy ra cho các người thế ấy.”

³⁰Mắt họ liền được mở ra. Đức Chúa Jesus nghiêm dặn họ, “Hãy coi chừng, đừng để ai biết việc này.” ³¹Nhưng họ đi ra và đồn rao về Ngài khắp cả xứ.

Chúa Chữa Lành Người Câm

³²Sau khi họ ra đi, này, người ta đem đến Ngài một người câm bị quỷ ám. ³³Khi quỷ bị đuổi ra, người câm nói được. Đám đông kinh ngạc nói, “Chưa bao giờ thấy có việc như thế xảy ra trong I-sơ-ra-ên.” ³⁴Nhưng những người Pha-ri-si bôi bác, “Ông ấy cậy quyền của quỷ vương để trừ quỷ đó thôi.”

Thiếu Người Phục Vụ

³⁵Đức Chúa Jesus đi khắp các thành và các làng, dạy dỗ trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng của Vương Quốc, và chữa lành mọi người yếu đau và bệnh tật trong dân. ³⁶Thấy những đoàn dân đông đảo, Ngài động lòng thương xót họ, vì họ khốn cùng và tản lạc như chiên không có người chăn. ³⁷Ngài nói với các môn đồ Ngài, “Mùa gặt thật trủng, nhưng thợ gặt lại ít. ³⁸Vậy hãy cầu xin Chủ mùa gặt sai các thợ gặt vào cánh đồng của Ngài.”

Mười Hai Sứ Đồ

(Mác 3:13-19; Lu 6:12-16)

10 ¹Ngài gọi mười hai môn đồ Ngài đến và ban cho họ quyền phép trên các tà linh ô uế để đuổi trừ chúng và chữa lành mọi đau yếu và mọi bệnh tật. ²Đây là tên của mười hai sứ đồ: trước hết là Si-môn, cũng gọi là Phi-rơ, và Anh-rê em trai ông; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng em trai ông; ³Phi-líp và Ba-thô-lô-mi; Tô-ma

và Ma-thi-ơ người thu thuế; Gia-cơ con của Anh-phê, và Tha-đê; ⁴Si-môn người Ca-na-an, ^(a) và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt kẻ phản Ngài.

Sứ Mạng của Các Sứ Đồ

(Mác 6:7-13; Lu 9:1-6)

⁵Đức Chúa Jesus sai mười hai người ấy ra đi và dặn rằng, “Đừng đi đến các dân ngoại, cũng đừng vào thành nào của người Sa-ma-ri, ⁶nhưng thà đến cùng những con chiên lạc mất của nhà I-sơ-ra-ên. ⁷Đi đâu cũng hãy loan báo tin vui rằng, ‘Vương quốc thiên đàng đang đến gần.’ ⁸Hãy chữa lành người bệnh, khiến kẻ chết sống lại, chữa sạch người phong, và đuổi trừ các quỷ. Các người đã được nhận lãnh miễn phí, hãy ban cho cách miễn phí. ⁹Đừng đem theo vàng, bạc, hay đồng nào trong thắt lưng, ¹⁰cũng đừng mang theo túi đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy, vì người làm việc đáng hưởng lương của mình.

¹¹Khi vào thành nào hoặc làng nào, hãy hỏi xem ai là người xứng đáng ở đó, và hãy ở nhà người ấy cho đến khi đi. ¹²Khi các người vào nhà nào, hãy chúc phước bình an cho nhà ấy. ¹³Nếu gia đình đó xứng đáng, phước bình an của các người sẽ ở với họ; còn nếu họ không xứng đáng, phước bình an của các người sẽ trở về với các người. ¹⁴Nếu ai không hoan nghênh các người và không nghe lời dạy của các người, hãy phủ bụi đã dính nơi chân các người khi rời thành đó hay nhà đó. ¹⁵Quả thật, Ta nói với các người, trong ngày phán xét, dân các xứ Sô-đôm và Gô-mô-ra sẽ được xử nhẹ hơn dân thành đó.”

Sự Bách Hại

(Mác 13:9-13; Lu 21:12-17)

¹⁶“Này, Ta sai các người ra đi như chiên giữa bầy muông sói. Vậy hãy khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu. ¹⁷Hãy coi chừng người ta, vì họ sẽ nộp các người cho các hội đồng xét xử và đánh đập các người trong các hội đường. ¹⁸Các người sẽ bị điệu đến trước các tổng trấn và các vua chúa vì có Ta, để làm chứng cho họ và cho các dân ngoại về Ta. ¹⁹Khi họ đem các người ra xét xử, đừng lo phải nói thế nào hoặc sẽ nói điều gì, vì những điều phải nói sẽ được ban cho các người trong chính giờ đó. ²⁰Vì chẳng phải các người sẽ tự mình nói, bèn là Đức Thánh Linh của Cha các người sẽ nói qua các người.

²¹Anh sẽ nộp em, em sẽ nộp anh cho người ta giết, cha sẽ nộp con, con cái sẽ nổi lên chống lại cha mẹ và khiến cho cha mẹ phải chết. ²²Các người sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Ta, nhưng ai bền chí đến cuối cùng sẽ được cứu.

²³Khi người ta bách hại các người trong thành này, hãy trốn sang thành khác. Vì quả thật, Ta nói với các người, các người đi chưa hết các thành của I-sơ-ra-ên thì Con Người đã đến rồi.

(a) **10:4** Có bản dịch là Xê-lốt

²⁴Môn đồ không hơn thầy, đầy tớ không hơn chủ. ²⁵Môn đồ được như thầy, đầy tớ được như chủ thì cũng đủ lắm rồi. Nếu chủ nhà mà họ còn gọi là Bê-ên-xê-bun thì những người trong nhà họ sẽ gọi còn tệ hơn biết đường nào.”

Đáng Đáng Kính Sợ

(Lu 12:2-7)

²⁶“Vậy các người đừng sợ họ, vì chẳng có gì che đậy mà sẽ không bị phơi bày; chẳng có gì giấu kín mà sẽ không được biết đến. ²⁷Những gì Ta dạy bảo các người trong đêm tối, hãy nói ra giữa ban ngày; những gì các người nghe khế bên tai, hãy lên sân thượng mái nhà mà công bố.

²⁸Các người đừng sợ những kẻ chỉ giết được thân thể mà không giết được linh hồn, nhưng thà sợ Đấng có thể diệt cả thân thể lẫn linh hồn trong hỏa ngục.^(a)

²⁹Không phải hai con chim sẽ bán giá một cắc bạc^(b) sao? Nhưng nếu Cha các người không cho phép thì chẳng một con nào bị rơi xuống đất. ³⁰Tóc trên đầu các người đã được đếm cả rồi. ³¹Vậy các người đừng sợ; các người quý giá hơn nhiều con chim sẻ.”

Can Đảm Xưng Nhận Chúa

(Lu 12:8-9, 51-53; 14:26-27)

³²“Vậy nếu ai xưng nhận Ta trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt Cha Ta trên trời. ³³Còn ai chối bỏ Ta trước mặt thiên hạ, Ta cũng sẽ chối bỏ người ấy trước mặt Cha Ta trên trời. ³⁴Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình trên đất. Ta đến không để đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo. ³⁵Vì Ta đến đã tạo sự bất hòa giữa con trai với cha, con gái với mẹ, nàng dâu với mẹ chồng, ³⁶và kẻ thù của một người lại là người nhà mình!

³⁷Ai yêu cha mẹ hơn Ta không xứng đáng cho Ta. Ai yêu con trai con gái hơn Ta không xứng đáng cho Ta. ³⁸Ai không vác thập tự giá mình theo Ta không xứng đáng cho Ta. ³⁹Ai chỉ lo tìm kiếm cho đời sống mình sẽ mất nó, nhưng ai từ bỏ đời sống mình vì có Ta sẽ tìm được nó.”

Phần Thưởng

(Mác 9:41)

⁴⁰“Ai tiếp nhận các người là tiếp nhận Ta; ai tiếp nhận Ta là tiếp nhận Đấng đã sai Ta. ⁴¹Ai tiếp nhận một đấng tiên tri vì người ấy là đấng tiên tri sẽ nhận được phần thưởng của đấng tiên tri. Ai tiếp nhận một người công chính vì người ấy là người công chính sẽ nhận được phần thưởng của người công chính. ⁴²Ai cho một trong những kẻ bé nhỏ này dù chỉ một chén nước lạnh vì người đó là môn đồ Ta, quả thật, Ta nói với các người, người ấy sẽ không mất phần thưởng của mình đâu.”

(a) 10:28 nt: *gehenna* hỏa ngục, khác với *hades* âm phủ

(b) 10:29 nt: *assarion*, một đơn vị tiền tệ rất nhỏ thời ấy

Chúa Trả Lời Giảng Báp-tít*(Lu 7:18-35)*

11 ¹Sau khi Đức Chúa Jesus đã truyền lệnh cho mười hai môn đồ Ngài, Ngài rời nơi đó, đến dạy và giảng trong các thành của họ.

²Khi ấy Giảng đang ở tù và được báo cáo những việc Đấng Christ đã làm, ông sai các môn đồ của ông đến hỏi Ngài, ³“Thầy có phải là đấng chúng tôi đang trông đợi hay chúng tôi phải chờ một đấng khác?”

⁴Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Hãy về thuật lại cho Giảng những gì các người đã nghe và thấy: ⁵người mù được thấy, người què được đi, người phung được sạch, người điếc được nghe, người chết được sống lại, và người nghèo được nghe giảng Tin Mừng. ⁶Phước cho ai không bị vấp ngã vì có Ta.”

⁷Khi các môn đồ của Giảng đã ra về, Đức Chúa Jesus nói với đám đông về Giảng rằng, “Các người đã vào đồng hoang để xem gì? Xem một cây sậy phất phơ trước gió chẳng? ⁸Vậy các người đã đi xem gì? Xem một người mặc nhung gấm như trong cung vua chẳng? ⁹Vậy các người đã đi xem gì? Xem một đấng tiên tri chẳng? Phải, Ta nói với các người, có một người ở đây cao trọng hơn một đấng tiên tri. ¹⁰Ấy là về người đó mà đã có chép rằng,

‘Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Con,
Người ấy sẽ dọn đường sẵn cho Con.’

¹¹Quả thật, Ta nói với các người, trong vòng những người do phụ nữ sinh ra không ai vĩ đại hơn Giảng Báp-tít, nhưng kẻ nhỏ nhất trong vương quốc thiên đàng còn vĩ đại hơn ông ấy. ¹²Từ ngày Giảng Báp-tít đến nay vương quốc thiên đàng đã bị đàn áp thô bạo, và những kẻ có quyền đã dùng vũ lực đàn áp nó. ^(a) ¹³Thật vậy tất cả Các Tiên Tri và Luật Pháp đã báo trước đến đời Giảng. ¹⁴Và nếu các người muốn chấp nhận thì ông ấy chính là Ê-li, người phải đến. ¹⁵Ai có tai, hãy nghe!

¹⁶Ta phải ví sánh thế hệ này với ai? Họ giống như đám trẻ ngồi ngoài chợ và réo gọi đám trẻ khác,

¹⁷ ‘Chúng tôi đã thối sáo cho các bạn, mà các bạn không chịu nhảy múa;
Chúng tôi đã hát bài ai ca, mà các bạn không chịu khóc than.’

¹⁸Vì Giảng đến, kiêng ăn và cử uống, thì họ chỉ trích, ‘Ông ấy đã bị quỷ ám.’ ¹⁹Còn Con Người đến, ăn và uống, họ lại bắt bẻ, ‘Xem kìa, một người ăn nhậu và say sưa, một người bạn của bọn thu thuế và phường tội lỗi.’ Nhưng sự khôn ngoan sẽ được chứng minh bằng kết quả những hành động của nàng.” ^(b)

(a) **11:12** ctd: Vương quốc thiên đàng đã chịu áp lực mãnh liệt, và kẻ nào muốn vào phải dùng hết sức mình.

(b) **11:19** “nàng” chỉ về sự khôn ngoan

Chúa Quở Trách Các Thành Vô Tín

(Lu 10:13-15)

²⁰Bấy giờ Ngài bắt đầu quở trách những thành đã chứng kiến nhiều phép lạ Ngài làm nhưng vẫn không chịu ăn năn, ²¹“Khốn cho người, hỡi Cô-ra-xin! Khốn cho người, hỡi Bết-sai-đa! Vì nếu những phép lạ đã làm giữa các người được thực hiện ở Ty-rơ và Si-đôn thì họ đã mặc vải thô và rắc tro trên người mà ăn năn từ lâu rồi. ²²Vì thế Ta nói với các người, trong ngày phán xét, Ty-rơ và Si-đôn sẽ được xử khoan hồng hơn các người. ²³Còn người, hỡi Ca-bê-na-um, phải chăng người sẽ được nhắc lên đền tận trời? Không đâu, người sẽ bị hạ xuống tận âm phủ, vì nếu những phép lạ đã làm ra giữa người được thực hiện ở Sô-đôm thì thành ấy còn tồn tại đến ngày nay. ²⁴Vậy Ta nói với các người, trong ngày phán xét, dân của xứ Sô-đôm sẽ được xử khoan hồng hơn các người.”

Chúa Cảm Tạ Đức Chúa Cha

(Lu 10:21, 22)

²⁵Bấy giờ Đức Chúa Jesus cất tiếng nói, “Lạy Cha, Chúa của trời và đất, Con tạ ơn Cha, vì Cha đã giấu những điều này với những người khôn ngoan và thông sáng, nhưng lại tỏ ra cho những trẻ thơ. ²⁶Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.”

²⁷“Cha Ta đã trao mọi sự cho Ta. Không ai biết rõ Con ngoài Cha; cũng không ai biết rõ Cha ngoài Con và những kẻ Con chọn để bày tỏ cho. ²⁸Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi. ²⁹Hãy mang ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta hiền lành và lòng Ta nhu mì. Các người sẽ tìm được sự thư thái cho linh hồn mình, ³⁰vì ách Ta dễ chịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

Mục Đích của Ngày Sa-bát

(Mác 2:23-28; Lu 6:1-5)

12 ¹Khi ấy Đức Chúa Jesus đi ngang qua một cánh đồng trong ngày Sa-bát; các môn đồ Ngài đói bụng nên họ bắt đầu ngắt các đợt lúa và ăn. ²Những người Pha-ri-si thấy vậy, họ nói với Ngài, “Kìa, các môn đồ Thầy làm điều trái luật trong ngày Sa-bát.”

³Nhưng Ngài nói với họ, “Các người chưa đọc những gì Đa-vít đã làm khi ông và những người theo ông bị đói sao? ⁴Thế nào ông đã vào nhà Đức Chúa Trời và ăn bánh thánh trên bàn thờ; đó là thứ bánh mà ông và những người theo ông không được phép ăn; bánh đó chỉ các tư tế mới được phép ăn mà thôi. ⁵Hay các người chưa đọc trong Luật Pháp rằng trong ngày Sa-bát các tư tế phục vụ trong đền thờ thì không vi phạm luật ngày Sa-bát và không mắc tội sao? ⁶Ta nói với các người, tại đây có một Đấng lớn hơn đền thờ. ⁷Nếu các người hiểu được ý nghĩa câu này, ‘Ta muốn lòng thương xót, chứ không muốn của lễ’ là gì thì các người đã không lên án những người vô tội, ⁸vì Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.”

Chúa Chữa Lành Người Teo Tay

(Mác 3:1-6; Lu 6:6-11)

⁹Ngài rời nơi đó và vào hội đường của họ. ¹⁰Kìa, tại đó có một người bị teo tay. Để tìm cơ tố cáo Ngài, họ hỏi Ngài, “Người ta được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát chẳng?”

¹¹Ngài trả lời họ, “Nếu ai trong các người có một con chiên rơi vào hố trong ngày Sa-bát, người ấy há không nắm lấy nó mà kéo lên sao? ¹²Người ta quý báu hơn chiên biết bao! Bởi lẽ đó, trong ngày Sa-bát người ta được phép làm điều thiện.”

¹³Nói xong, Ngài bảo người bị tật, “Hãy dang tay ngươi ra.” Người ấy dang tay ra; cánh tay ông liền bình phục, lành mạnh như cánh tay kia. ¹⁴Tuy nhiên những người Pha-ri-si đi ra và bàn kế với nhau để đối phó với Ngài, và tìm cách giết Ngài.

Đầy Tớ Được Đức Chúa Trời Chọn

¹⁵Đức Chúa Jesus biết rõ điều đó, nên Ngài rời nơi ấy. Dân chúng đi theo Ngài rất đông, và Ngài chữa lành mọi người bệnh của họ. ¹⁶Ngài dặn họ đừng nói về Ngài cho ai. ¹⁷Điều ấy làm ứng nghiệm lời đấng Tiên Tri Ê-sai đã nói,

- ¹⁸ “Đây là đầy tớ Ta, Người Ta đã chọn,
 Người Ta yêu mến, Người Ta thỏa lòng.
 Ta sẽ đặt Thần Ta trên Người;
 Người sẽ công bố công lý đến muôn dân.
¹⁹ Người sẽ chẳng cãi vả hay lớn tiếng với ai;
 Chẳng ai nghe tiếng Người ngoài đường phố.
²⁰ Người sẽ không bẻ gãy cây sậy đã giập,
 Hay dập tắt tim đèn gần tàn,
 Cho đến khi Người đưa công lý đến toàn thắng,
²¹ Và muôn dân sẽ đặt hy vọng nơi danh Người.”

Tội Phạm Đến Đức Thánh Linh

(Mác 3:20-30; Lu 11:14-23)

²²Bấy giờ người ta đem đến Ngài một người bị quỷ ám, mù, và câm. Ngài chữa cho người ấy được lành, làm người ấy nói được và thấy được. ²³Mọi người trong đám đông đều kinh ngạc và nói, “Không lẽ người này là Con của Đa-vít sao?”

²⁴Nhưng khi những người Pha-ri-si nghe thế, họ nói, “Ông ấy chỉ cậy quyền của quỷ vương Bê-ên-xê-bun để trừ quỷ đó thôi.”

²⁵Biết ý tưởng họ, Ngài nói, “Một nước mà tự chia rẽ sẽ tan hoang; một thành hay một nhà mà tự chia rẽ sẽ không đứng vững. ²⁶Nếu Sa-tan loại trừ Sa-tan, tức nó tự chia rẽ với chính nó, làm sao nước của nó tồn tại được? ²⁷Nếu Ta cậy quyền của Bê-ên-xê-bun để trừ quỷ, thì những đệ tử^(a) của các người đã cậy quyền của ai để trừ quỷ? Thế thì chúng sẽ xét đoán các người. ²⁸Nhưng nếu Ta cậy Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời để trừ quỷ, thì vương quốc Đức Chúa Trời đã đến với các người.

(a) 12:27 nt: con cái

²⁹Hay làm sao người ta có thể vào nhà một người dừng mảnh để cướp của người ấy, nếu trước hết không bắt trói người dừng mảnh ấy lại, rồi sau đó mới cướp của trong nhà người ấy?

³⁰Ai không hiệp với Ta là chống lại Ta, và ai không quy tụ quanh Ta sẽ bị tản lạc. ³¹Vì thế Ta nói với các người, mọi tội lỗi và lời xúc phạm của người ta sẽ được tha thứ, nhưng lời xúc phạm đến Đức Thánh Linh sẽ không được tha thứ. ³²Kẻ nào nói phạm đến Con Người sẽ được tha thứ, nhưng ai nói phạm đến Đức Thánh Linh sẽ không được tha thứ, dù trong đời này hay trong đời sau.”

Cây và trái

(Lu 6:43-45)

³³“Cây lành sinh trái lành, cây độc sinh trái độc, vì xem trái thì biết cây. ³⁴Hỡi dòng dõi của rắn độc, làm sao các người có thể nói ra điều tốt trong khi lòng các người xấu? Vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. ³⁵Người tốt do tích lũy điều tốt trong lòng mà biểu lộ điều tốt. Người xấu do tích lũy điều xấu trong lòng mà biểu lộ điều xấu.

³⁶Ta nói với các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ trả lời về mọi lời nói cầu thả của mình. ³⁷Vì bởi lời nói của người mà người sẽ được xem là công chính, và cũng bởi lời nói của người mà người sẽ bị kết tội.”

Dấu Lạ về Giô-na

(Mác 8:11-12; Lu 11:29-32)

³⁸Bấy giờ có mấy thầy dạy giáo luật và mấy người Pha-ri-si nói với Ngài rằng, “Thưa Thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm một dấu lạ.”

³⁹Ngài trả lời và nói với họ, “Thế hệ gian ác và ngoại tình này đòi xem một dấu lạ, nhưng họ sẽ không được ban cho dấu lạ nào khác, ngoài dấu lạ của Tiên Tri Giô-na. ⁴⁰Vì như Giô-na đã ở trong bụng cá ba ngày và ba đêm, Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày và ba đêm. ⁴¹Trong ngày phán xét, dân Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với thế hệ này và lên án nó, vì dân đó đã ăn năn khi nghe Giô-na rao giảng, và này, có một Đấng cao trọng hơn Giô-na đang ở đây!

⁴²Trong ngày phán xét, nữ hoàng phương nam sẽ đứng dậy với thế hệ này và lên án nó, vì bà đã từ một nơi rất xa trên mặt đất đến nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, và này, có một Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn đang ở đây!”

Tà Linh Ô Uế Trở Lại

(Lu 11:24-26)

⁴³“Khi tà linh ô uế ra khỏi một người, nó đi lang thang đến những nơi khô khan để tìm một chỗ nghỉ ngơi nhưng tìm không ra. ⁴⁴Bấy giờ nó nói, ‘Ta sẽ trở về căn nhà ta đã bỏ ra đi.’ Khi về đến nơi, nó thấy căn nhà bỏ trống, đã được quét dọn sạch sẽ, và sắp đặt ngăn nắp. ⁴⁵Nó ra đi và dẫn về thêm bảy ác quỷ dữ hơn nó vào ở trong căn nhà đó. Như thế tình trạng của người ấy lúc sau tệ thảm hơn lúc trước. Thế hệ gian ác này rồi cũng sẽ như vậy.”

Mẹ và Các Em Chúa*(Mác 3:31-35; Lu 8:19-21)*

⁴⁶Trong khi Ngài còn đang nói với đám đông, này, mẹ và các em Ngài đến đứng bên ngoài, tìm cách nói chuyện với Ngài. ⁴⁷Có người nói với Ngài, “Này, mẹ và các em Thầy đang đứng bên ngoài, tìm cách nói chuyện với Thầy.”

⁴⁸Ngài trả lời và nói với người ấy, “Ai là mẹ Ta? Ai là các em Ta?” ⁴⁹Rồi Ngài đưa tay chỉ vào các môn đồ Ngài và nói, “Đây là mẹ Ta và các em Ta. ⁵⁰Vì ai làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời, người ấy là em trai, em gái, và mẹ Ta vậy.”

Ngụ Ngôn về Người Gieo Giống*(Mác 4:1-9; Lu 8:4-8)*

13 ¹Cũng ngày hôm đó Đức Chúa Jesus ra khỏi nhà và ra ngồi bên bờ biển. ²Dân chúng tụ họp quanh Ngài rất đông, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi, trong khi cả đoàn dân đứng trên bờ. ³Ngài dùng các ngụ ngôn dạy họ nhiều điều. Ngài nói, “Một người kia đi ra gieo giống. ⁴Khi gieo, một số hạt giống rơi dọc mặt đường, chim đến ăn mất. ⁵Một số hạt giống rơi nhằm đất đá, nơi chẳng có nhiều đất thịt, chúng mọc lên ngay. Vì đất không sâu, ⁶nên khi mặt trời mọc lên, chúng bị nắng đốt, vì không có rễ đâm sâu, nên chúng chết héo. ⁷Một số hạt giống khác rơi vào bụi gai, gai góc mọc lên, làm chúng bị nghẹt ngòi. ⁸Một số hạt khác rơi trên đất tốt, mang lại kết quả, hạt được một trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục. ⁹Ai có tai, hãy nghe.”

Mục Đích của Ngụ Ngôn*(Mác 4:10-12; Lu 8:9-10)*

¹⁰Các môn đồ đến và nói với Ngài, “Sao Thầy nói với họ bằng ngụ ngôn?”

¹¹Ngài trả lời và nói với họ, “Vì các người đã được ban ơn để hiểu biết huyền nhiệm của vương quốc thiên đàng, còn họ thì không. ¹²Ai có sẽ được cho thêm, và người ấy sẽ có dư dật; nhưng ai không có, thì ngay cả những gì người ấy có, sẽ bị cất đi. ¹³Sở dĩ Ta nói với họ bằng ngụ ngôn bởi vì họ nhìn mà không thấy, nghe mà không hiểu. ¹⁴Về họ lời tiên tri của Ê-sai đã được ứng nghiệm,

‘Các người sẽ lắng tai nghe, nhưng chẳng hiểu,
Sẽ trở mắt nhìn, nhưng chẳng thấy,

¹⁵ Vì lòng dân này đã chai lì,

Tai họ đã nặng,

Và mắt họ đã nhắm kín.

Nếu không, mắt họ đã thấy,

Tai họ đã nghe,

Và lòng họ đã hiểu,

Khiến họ đã trở lại, và Ta đã chữa lành cho họ rồi.’^(a)

¹⁶Nhưng phước thay cho mắt các người vì thấy được, và cho tai các người vì nghe được. ¹⁷Quả thật, Ta nói với các người, nhiều tiên tri và người công chính ước thấy những gì các người thấy mà không được thấy, mong nghe những điều các người nghe mà không được nghe.”

Chúa Giải Nghĩa Ngụ Ngôn Người Gieo Giống

(Mác 4:13-20; Lu 8:11-15)

¹⁸“Vậy các người hãy nghe ý nghĩa của ngụ ngôn về người gieo giống: ¹⁹Khi một người nghe giảng đạo ^(a) của Vương Quốc mà không hiểu, thì Ác Quỷ ^(b) đến và cướp đi những gì đã gieo vào lòng người ấy. Đó là hạt giống đã rơi dọc mặt đường. ²⁰Còn hạt rơi nhằm đất đá chỉ về người khi nghe đạo liền vui mừng tiếp nhận, ²¹nhưng không có rễ trong lòng, vì chỉ tin hời hợt nhất thời; gặp khi khó khăn hoặc bách hại vì cơ đạo xảy ra, người ấy liền bỏ đạo. ²²Người như hạt giống rơi vào bụi gai là người nghe đạo, nhưng vì sự lo lắng về đời này và sự lừa dối của giàu sang đã làm cho nghẹt ngòi đạo, và người ấy trở nên không kết quả. ²³Nhưng người như hạt giống rơi vào đất tốt là người nghe đạo và hiểu, cho nên người ấy kết quả, có người kết quả gấp trăm lần, có người sáu chục, và có người ba chục.”

Ngụ Ngôn về Cỏ Lùng và Lúa Mì

²⁴Ngài kể cho họ một ngụ ngôn khác rằng, “Vương quốc thiên đàng giống như người kia gieo giống tốt vào ruộng mình; ²⁵nhưng khi mọi người đang ngủ, kẻ thù của người ấy đến, gieo hạt cỏ lùng vào ruộng lúa mì, rồi đi. ²⁶Đến khi lúa mì mọc lên và kết hạt, cỏ lùng cũng xuất hiện. ²⁷Các tôi tớ của chủ đến nói với ông, ‘Thưa chủ, không phải ông đã gieo giống tốt vào ruộng của ông sao? Vậy bởi đâu những cỏ lùng này mọc lên như vậy?’

²⁸Chủ đáp, ‘Một kẻ thù đã làm điều đó.’

Các tôi tớ của ông nói, ‘Chủ muốn chúng tôi đi và nhổ những cỏ đó không?’

²⁹Ông đáp, ‘Đừng, vì e rằng khi nhổ cỏ anh chị em sẽ làm trốc gốc lúa. ³⁰Cứ để chúng lớn lên với nhau cho đến mùa gặt; đến khi gặt lúa, tôi sẽ bảo các thợ gặt, ‘Hãy gom cỏ trước, bó lại thành bó và đem đốt, nhưng hãy gom lúa mì vào vựa lẫm của tôi.’”

Ngụ Ngôn về Hạt Cải

(Mác 4:30-32; Lu 13:18-19)

³¹Ngài kể cho họ một chuyện ngụ ngôn nữa rằng, “Vương quốc thiên đàng giống như một hạt cải người kia lấy và gieo vào vườn rau mình. ³²Tuy nó là hạt nhỏ nhất trong các hạt giống, nhưng khi lớn lên, nó trở thành một bụi lớn nhất trong các thứ rau cải; nó trở thành một cây, đến nỗi chim trời có thể đến làm tổ trên cành nó được.”

(a) **13:19** nt: Lời (*Lógos*); tương tự 13:20, 21, 22, 23

(b) **13:19** nt: kẻ ác (*xem thêm* 6:13)

Ngụ Ngôn về Men*(Lu 13:20-21)*

³³Ngài kể cho họ một chuyện ngụ ngôn nữa, “Vương quốc thiên đàng giống như men người đàn bà kia lấy trộn với ba đấu bột, cho đến khi bột dậy cả lên.”

Lý Do Chúa Dừng Ngụ Ngôn*(Mác 4:33-34)*

³⁴Đức Chúa Jesus nói những điều ấy với đám đông bằng các ngụ ngôn. Ngài không nói với họ điều chi mà không dùng ngụ ngôn. ³⁵Điều ấy đã làm ứng nghiệm lời của đấng tiên tri đã nói trước rằng,

“Ta sẽ mở miệng để kể chuyện ngụ ngôn;
Ta sẽ nói ra những bí ẩn từ khi khai thiên lập địa.”

Chúa Giải Nghĩa Ngụ Ngôn Cỏ Lùng

³⁶Sau đó Ngài rời đám đông để vào nhà. Các môn đồ Ngài đến với Ngài và nói, “Xin Thầy giải nghĩa cho chúng con ngụ ngôn về cỏ lùng trong ruộng.”

³⁷Ngài trả lời và nói, “Người gieo giống tốt là Con Người, ³⁸đồng ruộng là thế gian, giống tốt là con cái Nước Trời, cỏ lùng là con cái Ác Quỷ, ^(a) ³⁹kẻ thù gieo cỏ lùng là Ác Quỷ, mùa gặt là ngày tận thế, và các con gặt là các thiên sứ. ⁴⁰Như cỏ lùng bị gom lại và bị đốt thể nào, điều sẽ xảy ra trong ngày tận thế cũng thế ấy. ⁴¹Con Người sẽ sai các thiên sứ của Ngài; họ sẽ gom lại mọi kẻ gây cớ vấp ngã và những kẻ làm ác ra khỏi vương quốc của Ngài, ⁴²và quăng chúng vào hồ lửa, nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. ⁴³Rồi những người công chính sẽ được rạng ngời như mặt trời trong vương quốc của Cha họ. Ai có tai, hãy nghe!”

Ngụ Ngôn về Kho Báu

⁴⁴“Vương quốc thiên đàng giống như một kho tàng chôn giấu trong cánh đồng. Một người nọ khám phá được bèn che giấu nó lại, rồi vui mừng trở về, bán tất cả những gì mình có, và mua cánh đồng ấy.”

Ngụ Ngôn về Viên Ngọc Quý

⁴⁵“Vương quốc thiên đàng cũng giống như một thương gia kia tìm mua bửu ngọc. ⁴⁶Khi tìm được viên ngọc quý, thương gia ấy trở về, bán tất cả những gì mình có, và mua viên ngọc ấy.”

Ngụ Ngôn về Lưới Cá

⁴⁷“Vương quốc thiên đàng cũng giống như một chiếc lưới thả xuống biển, bắt đủ loại cá. ⁴⁸Khi lưới đã đầy, người ta kéo lên bờ, rồi ngồi xuống, lựa cá tốt bỏ vào giỏ, và vứt cá xấu đi. ⁴⁹Trong ngày tận thế cũng vậy. Các thiên sứ sẽ đến, tách rời kẻ gian

(a) 13:38 nt: kẻ ác

ác ra khỏi người công chính ⁵⁰và ném những kẻ gian ác vào hồ lửa, nơi sẽ có khóc lóc và nghiêng rãng.”

Chủ Nhà Lấy Của Trong Kho Ra

⁵¹“Các người có hiểu những điều ấy chẳng?”

Họ trả lời Ngài, “Dạ hiểu.”

⁵²Ngài nói với họ, “Thế thì người dạy giáo luật nào trở thành môn đồ của vương quốc thiên đàng sẽ giống như chủ nhà kia lấy từ kho báu của mình ra cả vật mới lẫn vật cũ.”

Chúa Bị Khước Từ tại Na-xa-rét

(Mác 6:1-6; Lu 4:16-30)

⁵³Sau khi Đức Chúa Jesus dạy xong các ngụ ngôn ấy, Ngài rời nơi đó. ⁵⁴Ngài trở về quê hương của Ngài và bắt đầu giảng dạy trong hội đường của họ. Dân địa phương ngạc nhiên và nói, “Bởi đâu người này có sự khôn ngoan và làm được những việc quyền năng như thế? ⁵⁵Đây không phải là con trai của người thợ mộc sao? Mẹ ông ta chẳng phải là Ma-ry sao? Các em trai ông ta chẳng phải là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, và Giu-đa sao? ⁵⁶Chẳng phải các em gái ông ta đang ở giữa chúng ta sao? Bởi đâu người này có được những điều ấy?” ⁵⁷Họ bị vấp ngã vì cố Ngài.

Nhưng Đức Chúa Jesus nói với họ, “Một tiên tri không thiếu sự tôn trọng ngoại trừ ở quê hương mình và trong gia đình mình.”

⁵⁸Ngài không làm nhiều phép lạ ở đó vì lòng vô tín của họ.

Giăng Báp-tít Qua Đời

(Mác 6:14-29; Lu 9:7-9)

14 ¹Lúc ấy Vua Chư Hầu Hê-rốt ^(a) được báo cáo về Đức Chúa Jesus. ²Ông nói với bày tôi của ông, “Người này là Giăng Báp-tít; ông ấy đã từ cõi chết sống lại, nên mới có thể làm những việc quyền năng như thế.”

³Số là Hê-rốt đã cho bắt Giăng, trói lại, và giam vào ngục vì vụ Hê-rô-đia vợ của Phi-líp anh ông. ⁴Vì Giăng đã nói với ông, “Ngài lấy bà ấy là trái với đạo lý.” ^(b) ⁵Dù Hê-rốt muốn giết Giăng, nhưng ông sợ dân, vì họ xem Giăng là một đấng tiên tri. ⁶Nhân dịp sinh nhật của Hê-rốt, con gái của Hê-rô-đia nhảy múa trước mặt các quan khách, khiến cho Hê-rốt mê mẩn ⁷đến độ ông thốt lên lời thề sẽ ban cho cô ấy bất cứ điều gì cô ấy xin. ⁸Nghe lời mẹ xúi, cô ấy nói, “Xin bệ hạ cho tiện nữ cái đầu của Giăng Báp-tít để trên mâm.”

⁹Nhà vua lộ vẻ ân hận, nhưng vì đã lỡ thề trước mặt các quan khách, nên ông đành ra lệnh chuẩn ban. ¹⁰Ông sai người vào ngục chém đầu Giăng. ¹¹Đầu Giăng được để trên một cái mâm, mang đến cho cô gái; cô ấy bưng đến cho mẹ cô. ¹²Các môn đồ của Giăng đến lấy thi hài của ông đem về an táng, rồi đi báo tin cho Đức Chúa Jesus.

(a) **14:1** Đây là Herod Antipas, con của Hê-rốt Đại Đế, trị vì ở Ga-li-lê và Pê-rê từ 4 T.C. – 39 S.C.

(b) **14:4** ctd: Ngài không được phép lấy bà ấy, hay Ngài lấy bà ấy là trái phép

Chúa Hóa Bánh cho Năm Ngàn Người Ăn

(Mác 6:30-44; Lu 9:10-17; Gg 6:1-14)

¹³Khi Đức Chúa Jesus nghe tin ấy, Ngài rời nơi đó, xuống thuyền, và đến một nơi thanh vắng để được yên tĩnh một mình. Nhưng khi dân trong các thành nghe tin, họ đi đường bộ mà theo Ngài. ¹⁴Vì thế vừa khi đặt chân lên bờ, Ngài đã thấy sẵn một đoàn dân đông đang đợi. Ngài động lòng thương xót và chữa lành những người bệnh của họ.

¹⁵Chiều đến các môn đồ lại gần và thưa với Ngài, “Chỗ này vắng vẻ quá, và trời cũng sắp tối, xin Thầy cho dân giải tán, để họ vào các làng mà mua thức ăn cho họ.”

¹⁶Nhưng Đức Chúa Jesus nói với họ, “Họ không cần đi đâu cả. Chính các người phải cho họ ăn.”

¹⁷Họ trả lời Ngài, “Đây chúng con chỉ có năm cái bánh và hai con cá.”

¹⁸Ngài phán, “Hãy đem chúng đến đây cho Ta.”

¹⁹Đoạn Ngài truyền cho đoàn dân ngồi xuống trên cỏ. Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, bẻ ra, rồi trao cho các môn đồ; các môn đồ phát ra cho đoàn dân. ²⁰Mọi người ăn, và tất cả đều no nê; họ gom lại những mảnh vụn còn thừa và được mười hai giỏ đầy. ²¹Có khoảng năm ngàn người đã ăn hôm đó, không kể phụ nữ và trẻ em.

Chúa Đi Bộ Trên Mặt Nước

(Mác 6:45-52; Gg 6:15-21)

²²Ngay sau đó Đức Chúa Jesus truyền cho các môn đồ phải xuống thuyền, qua bờ bên kia trước, trong khi Ngài ở lại giải tán đám đông. ²³Sau khi giải tán đám đông, Ngài đi một mình lên núi để cầu nguyện. Tối đến, Ngài ở trên núi một mình.

²⁴Bấy giờ thuyền đã ra giữa biển và bị sóng đánh, vì ngược gió. ²⁵Khoảng canh tư đêm đó, Đức Chúa Jesus đi trên mặt biển đến với họ. ²⁶Khi thấy Ngài đi trên mặt biển, các môn đồ sợ hãi bảo nhau, “Ma kìa!” rồi hoảng sợ hét lên.

²⁷Nhưng Đức Chúa Jesus liền phán với họ, “Hãy yên lòng. Ta đây. Đừng sợ.”

²⁸Phi-rơ đáp lời Ngài và nói, “Lạy Chúa, nếu quả là Ngài, xin truyền cho con đi trên mặt nước đến với Ngài.”

²⁹Ngài đáp, “Hãy đến đây.” Phi-rơ bước ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước, và đến với Đức Chúa Jesus. ³⁰Nhưng khi Phi-rơ thấy gió thổi, ông sợ hãi và bắt đầu chìm xuống, ông la lên, “Chúa ôi! Xin cứu con!”

³¹Đức Chúa Jesus liền đưa tay ra, nắm lấy ông, và nói, “Hỡi người yếu đức tin! Sao người còn nghi ngờ?”

³²Khi họ bước vào thuyền, gió liền ngừng thổi. ³³Những người trong thuyền đến sắp mình xuống lạy Ngài, và nói, “Quả thật, Thầy là Con Đức Chúa Trời!”

Chúa Chữa Bệnh ở Ghê-nê-sa-rết

(Mác 6:53-56)

³⁴Khi họ đã qua bờ bên kia, họ đến vùng Ghê-nê-sa-rết. ³⁵Dân ở đó nhận ra Ngài; họ sai người đi khắp các miền kế cận, bảo đem tất cả những người đau yếu bệnh tật đến với Ngài. ³⁶Họ nài xin Ngài cho phép họ chỉ sờ vào viền áo Ngài. Tất cả những ai sờ vào áo Ngài đều được chữa lành.

Truyền Thống Người Xưa

(Mác 7:1-13)

15 ¹Khi ấy có mấy người Pha-ri-si và mấy thầy dạy giáo luật từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Đức Chúa Jesus và hỏi, ²“Tại sao các môn đồ Thầy vi phạm truyền thống của các bậc trưởng lão để lại, vì họ không rửa tay trước khi ăn bánh?”

³Ngài trả lời và nói với họ, “VẬY tại sao các người vi phạm điều răn của Đức Chúa Trời vì truyền thống của mình? ⁴Vì Đức Chúa Trời đã phán, ‘Hãy hiếu kính cha mẹ người,’ và ‘Kẻ nào nguyên rửa cha mẹ mình sẽ bị xử tử.’ ⁵Nhưng các người bảo, ‘Người nào nói với cha mẹ, “Những gì con có thể dùng để báo hiếu cha mẹ, con đã dâng lên Đức Chúa Trời rồi,”^(a) thì người ấy không cần phải báo hiếu cha mẹ nữa.’ ⁶Như vậy các người đã vô hiệu hóa lời của Đức Chúa Trời bằng truyền thống của mình. ⁷Hỡi những kẻ đạo đức giả! Ê-sai đã nói tiên tri về các người thật đúng lắm, khi ông ấy bảo,

⁸ ‘Dân này chỉ tôn kính Ta bằng đầu môi chót lưỡi,
Còn lòng chúng cách xa Ta lắm.

⁹ Việc chúng thờ phượng Ta là vô ích;
Giáo lý chúng dạy toàn là quy tắc của loài người.’ ”

Thứ Làm Người Ta Ô Uế

(Mác 7:14-23)

¹⁰Ngài gọi đám đông đến và nói với họ, “Hãy nghe và hiểu thấu điều này: ¹¹Chẳng phải những gì vào miệng làm ô uế người ta, nhưng những gì từ miệng ra mới làm ô uế người ta.”

¹²Các môn đồ Ngài lại gần và nói với Ngài, “Thầy có biết những người Pha-ri-si rất phật lòng khi nghe Thầy nói như vậy không?”

¹³Ngài trả lời và nói, “Hễ cây nào Cha Ta trên trời không trồng thì sẽ bị nhổ bỏ. ¹⁴Cứ để mặc họ. Họ là những người mù dẫn đường người mù. Nếu người mù dẫn đường người mù, cả hai sẽ rơi xuống hố.”

¹⁵Phi-rô đáp lời và nói, “Xin Thầy giải nghĩa ngụ ngôn ấy cho chúng con.”

¹⁶Ngài nói, “Các người vẫn chưa hiểu sao? ¹⁷Các người không hiểu rằng hễ vật gì vào miệng thì xuống bụng rồi bị thải ra ngoài sao? ¹⁸Nhưng những gì miệng thốt ra là phát xuất từ tấm lòng; chính những điều ấy mới làm ô uế người ta. ¹⁹Vì từ trong lòng mà ra những ác ý, sát nhân, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp, làm chứng dối, và

(a) **15:5** Trong Greek không có chữ “Đức Chúa Trời”

vu khổng. ²⁰Đó mới là những gì làm ô uế người ta, chứ ăn mà không rửa tay chẳng làm ô uế người ta đâu.”

Đức Tin của Thiếu Phụ Ca-na-an

(Mác 7:24-30)

²¹Đức Chúa Jesus rời nơi đó để rút lui về miền Ty-rơ và Si-đôn. ²²Này, một thiếu phụ người Ca-na-an ở miền đó đến, kêu cầu với Ngài rằng, “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót con, con gái của con bị quỷ hành đau khổ lắm.”

²³Nhưng Ngài chẳng đáp lại tiếng nào. Các môn đồ Ngài lại gần và nói với Ngài, “Xin Thầy bảo bà ấy đi về, chứ bà ấy cứ theo sau chúng ta và kêu nài mãi.”

²⁴Nhưng Ngài trả lời và nói, “Ta được sai đến với những con chiên lạc mất của nhà I-sơ-ra-ên.”

²⁵Tuy nhiên bà ấy đến, quỳ trước mặt Ngài, và nói, “Lạy Chúa, xin giúp con.”

²⁶Ngài trả lời và nói, “Không nên lấy bánh của con cái mà cho chó ăn.”

²⁷Bà ấy đáp, “Lạy Chúa, thừa đúng vậy, nhưng ngay cả mấy con chó con cũng được ăn những mảnh bánh vụn trên bàn của chủ rớt xuống mà.”

²⁸Bấy giờ Đức Chúa Jesus trả lời và nói với bà, “Hỡi bà kia, đức tin của người lớn thay! Việc phải xảy ra như người mong muốn.” Chính giờ đó con gái của bà được lành.

Chúa Chữa Lành Nhiều Người

²⁹Rời nơi đó Đức Chúa Jesus đi dọc bờ biển Ga-li-lê; Ngài lên một sườn núi và ngồi xuống. ³⁰Dân chúng lũ lượt kéo đến với Ngài, mang theo những người què quặt, đui mù, tàn tật, câm điếc, và mọi thứ tật bệnh khác. Họ đặt những người ấy nơi chân Ngài, và Ngài chữa lành cho họ. ³¹Dân chúng rất đổi kinh ngạc khi thấy người câm nói được, người tàn tật hết tật nguyên, người què đi được, và người mù thấy được. Vậy họ tôn vinh Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên.

Chúa Hóa Bánh cho Bốn Ngàn Người Ăn

(Mác 8:1-10)

³²Bấy giờ Đức Chúa Jesus gọi các môn đồ Ngài đến gần và nói, “Ta thương xót đoàn dân này, vì họ đã ở với Ta đến nay đã ba ngày rồi, và không còn gì để ăn. Ta không muốn họ mang bụng đói đi về, vì họ có thể xỉu ở dọc đường.”

³³Các môn đồ Ngài nói với Ngài, “Chúng ta có thể tìm đâu ra đủ bánh trong nơi hoang dã này để cho đoàn dân đông đúc này ăn?”

³⁴Đức Chúa Jesus hỏi họ, “Các người có bao nhiêu bánh?”

Họ đáp, “Thưa có bảy cái bánh và vài con cá nhỏ.”

³⁵Bấy giờ Ngài truyền cho đoàn dân ngồi xuống đất. ³⁶Ngài cầm bảy cái bánh và mấy con cá, tạ ơn, bẻ ra, rồi đưa cho các môn đồ, các môn đồ phân phát cho đoàn dân.

³⁷Tất cả đều ăn và được no nê. Sau đó họ gom những miếng bánh thừa và được bảy giỏ đầy. ³⁸Có khoảng bốn ngàn người ăn, không kể phụ nữ và trẻ em. ³⁹Sau khi giải tán đoàn dân đông, Ngài xuống thuyền sang vùng Ma-ga-đan.

Đòi Xem Dấu Lạ

(Mác 8:11-13; Lu 12:54-56)

16 ¹Khi ấy có mấy người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê đến hỏi để thử Ngài và yêu cầu Ngài cho họ xem một dấu lạ từ trời. ²Ngài trả lời và nói với họ, “Khi ngắm cảnh hoàng hôn, các người nói, ‘Ngày mai thời tiết tốt vì ráng trời đỏ.’ ³Nhìn ánh bình minh, các người nói, ‘Hôm nay trời mưa gió vì ráng trời đỏ và âm u.’ Trông cảnh sắc bầu trời, các người biết tiên đoán thời tiết, nhưng sao các người không biết giải đoán các dấu hiệu của thời đại? ⁴Thế hệ gian tà và ngoại tình này đòi xem một dấu lạ, nhưng họ sẽ không được ban cho dấu lạ nào khác, ngoại trừ dấu lạ của Giô-na.” Nói xong Ngài rời nơi đó ra đi.

Men của Người Pha-ri-si và Người Sa-đu-sê

(Mác 8:14-21)

⁵Khi các môn đồ đến bờ bên kia, họ mới biết rằng họ đã quên đem bánh theo. ⁶Đức Chúa Jesus nói với họ, “Hãy cẩn thận và hãy coi chừng men của người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê.”

⁷Họ bàn với nhau, “Thầy nói vậy vì chúng ta đã quên đem bánh theo.”

⁸Nhưng Đức Chúa Jesus biết và nói với họ, “Các người là những người yếu đức tin! Tại sao các người bàn với nhau về việc không có bánh? ⁹Các người vẫn chưa hiểu sao? Các người còn nhớ năm cái bánh cho năm ngàn người, và các người đã gom lại được bao nhiêu giỏ chẳng? ¹⁰Hay bảy cái bánh cho bốn ngàn người, và các người đã gom lại được bao nhiêu giỏ chẳng? ¹¹Tại sao các người không hiểu rằng Ta không nói về bánh? Hãy coi chừng men của người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê.” ¹²Bấy giờ họ mới hiểu rằng Ngài không bảo họ coi chừng về men làm bánh, nhưng coi chừng về sự dạy dỗ của người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê.

Phi-rơ Tuyên Xưng Chúa

(Mác 8:27-30; Lu 9:18-21)

¹³Khi Đức Chúa Jesus vào địa phận Sê-sa-rê Phi-líp, Ngài hỏi các môn đồ Ngài rằng, “Người ta nói Con Người là ai?”

¹⁴Họ đáp, “Một số người nói Thầy là Giăng Báp-tít, một số khác nói Thầy là Ê-li, những người khác nữa lại nói Thầy là Giê-rê-mi, hay một trong các vị tiên tri.”

¹⁵Ngài hỏi họ, “Còn các người nói Ta là ai?”

¹⁶Si-môn Phi-rơ trả lời và nói, “Thầy là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

¹⁷Đức Chúa Jesus đáp lời và nói với ông, “Hỡi Si-môn con Giô-na, người thật có phúc, vì chẳng phải bởi thịt và máu đã bày tỏ cho người biết điều này, nhưng là Cha Ta trên trời. ¹⁸Còn Ta, Ta nói với người: Người là Phi-rơ, trên đá này, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh của Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thắng được Hội Thánh ấy. ¹⁹Ta sẽ ban cho người các chìa khóa của vương quốc thiên đàng. Điều gì người buộc dưới đất sẽ buộc trên trời, và điều gì người mở dưới đất sẽ mở trên trời.”

²⁰Đoạn Ngài nghiêm dặn các môn đồ rằng họ không được nói cho ai biết Ngài là Đấng Christ.

Chúa Báo Trước về Sự Chết và Sự Sống Lại của Ngài

(lần thứ nhất)

(Mác 8:31 – 9:1; Lu 9:22)

²¹Từ lúc đó trở đi, Đức Chúa Jesus bắt đầu nói rõ cho các môn đồ Ngài biết rằng Ngài phải đến Giê-ru-sa-lem và chịu nhiều đau khổ bởi tay các trưởng lão, các trưởng tế, và các thầy dạy giáo luật, Ngài sẽ để cho bị giết chết, và ngày thứ ba Ngài sẽ sống lại. ²²Phi-rơ đem Ngài riêng ra và bắt đầu trách Ngài rằng, “Lạy Chúa, Đức Chúa Trời không bao giờ làm như vậy đâu. Điều ấy sẽ không xảy đến cho Thầy đâu.”

²³Nhưng Ngài quay lại và phán với Phi-rơ, “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra sau Ta. Người thật làm trở ngại cho Ta, vì người không nghĩ đến việc của Đức Chúa Trời, mà chỉ nghĩ đến việc của loài người.”

Điều Kiện Để Theo Chúa

(Mác 8:34-38; Lu 9:23-27)

²⁴Đức Chúa Jesus nói với các môn đồ Ngài, “Nếu ai muốn theo Ta, người ấy phải từ bỏ chính mình và vác thập tự giá mình mà theo Ta. ²⁵Vì ai muốn cứu mạng sống mình sẽ mất, nhưng ai vì cố Ta mà mất mạng sống mình sẽ tìm được nó. ²⁶Vì nếu một người được cả thế giới mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Người ấy sẽ lấy chi để đổi linh hồn^(a) mình lại?

²⁷Vì rồi đây Con Người sẽ ngự đến trong vinh hiển của Cha mình, với các thiên sứ của mình, và sẽ ban thưởng cho mỗi người tùy theo những việc họ làm. ²⁸Quả thật, Ta nói với các người, có những kẻ đứng đây sẽ không nếm trải sự chết trước khi nhìn thấy Con Người ngự đến trong vương quốc của mình.”

Chúa Biến Hóa Hình Dạng

(Mác 9:2-13; Lu 9:28-36)

17 ¹Sáu ngày sau Đức Chúa Jesus đem riêng Phi-rơ, Gia-cơ, và Giăng em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. ²Ngài biến hóa hình dạng trước mặt họ. Mặt Ngài sáng rực như mặt trời, y phục của Ngài trở nên trắng toát như ánh sáng. ³Này, Môi-se và Ê-li xuất hiện và đàm đạo với Ngài.

⁴Bấy giờ Phi-rơ thưa với Đức Chúa Jesus, “Lạy Chúa, chúng ta ở đây tốt quá. Nếu Thầy muốn, con sẽ dựng ba cái lều, một cái cho Thầy, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li.”

⁵Khi Phi-rơ còn đang nói, này, một đám mây sáng rực đến bao phủ họ, và từ trong đám mây có tiếng phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn. Hãy nghe lời Người.”

⁶Khi các môn đồ nghe tiếng ấy, họ sấp mặt xuống đất vì quá sợ hãi. ⁷Nhưng Đức Chúa Jesus đến gần, đưa tay chạm vào họ và nói, “Hãy đứng dậy và đừng sợ.” ⁸Khi họ nhìn lên, họ không thấy ai nữa, ngoại trừ một mình Đức Chúa Jesus.

(a) **16:26** Hai câu 25 và 26 đều dùng một chữ “psyche” có nghĩa là mạng sống hay linh hồn

⁹Trong khi họ từ trên núi xuống, Đức Chúa Jesus ra lệnh cho họ, “Các người không được nói cho ai biết khải tượng này cho đến khi Con Người từ cõi chết sống lại.”

¹⁰Các môn đồ hỏi Ngài, “Thế tại sao những thầy dạy giáo luật lại bảo Ê-li phải đến trước?”

¹¹Ngài trả lời và nói, “Hẳn nhiên Ê-li phải đến để chinh đốn mọi sự; ¹²nhưng Ta nói với các người, Ê-li đã đến rồi, nhưng họ chẳng nhận ra ông ấy, mà còn đối xử với ông ấy theo ý họ muốn. Con Người cũng phải chịu khổ bởi tay họ như vậy.”

¹³Bấy giờ các môn đồ hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Giăng Báp-tít.

Chúa Chữa Lành Cậu Bé Bị Kinh Phong

(Mác 9:14-29; Lu 9:37-43)

¹⁴Khi họ đến với đoàn dân đông, một người đến quỳ trước mặt Ngài ¹⁵và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con trai tôi, vì cháu bị kinh phong và khổ sở vô cùng. Cháu thường té vào lửa và ngã xuống nước. ¹⁶Tôi đã đưa cháu đến với các môn đồ Ngài, nhưng họ không chữa được.”

¹⁷Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “Hỡi thế hệ vô tín và băng hoại này, Ta phải ở với các người bao lâu nữa? Ta phải chịu đựng các người bao lâu nữa? Hãy đem nó đến đây cho Ta.”

¹⁸Đức Chúa Jesus quở trừ ác quỷ, ác quỷ xuất ra khỏi đứa trẻ, và đứa trẻ được lành ngay giờ đó.

¹⁹Bấy giờ các môn đồ đến gặp riêng Đức Chúa Jesus và hỏi, “Tại sao chúng con không thể đuổi quỷ ấy ra được?”

²⁰Ngài trả lời họ, “Vì các người yếu đức tin. Quả thật, Ta nói với các người: Nếu các người có đức tin bằng hạt cải, các người có thể bảo núi này, ‘Hãy dời từ đây qua đó,’ thì nó sẽ dời qua, và không việc chi các người chẳng làm được. ²¹Nhưng với thứ quỷ này, nếu các người không cầu nguyện và kiêng ăn, các người khó có thể đuổi nó ra được.”^(a)

Chúa Báo Trước về Sự Chết và Sự Sống Lại của Ngài

(lần thứ hai)

(Mác 9:30-32; Lu 9:43-45)

²²Trong khi họ họp nhau ở Ga-li-lê, Đức Chúa Jesus nói với họ, “Con Người sẽ bị phản nộp vào tay người ta. ²³Họ sẽ giết Người, và ngày thứ ba Người sẽ sống lại.” Các môn đồ Ngài bèn lo buồn rất nhiều.

Chúa Nộp Thuế Đền Thờ

²⁴Khi họ đến Ca-bê-na-um, những người thu hai đơ-rách-ma^(b) tiền thuế đền thờ đến hỏi Phi-rơ, “Thầy của anh không nộp hai đơ-rách-ma tiền thuế đền thờ sao?”

²⁵Phi-rơ trả lời, “Có chứ.”

(a) **17:21** Một số bản cổ không có câu 21 này.

(b) **17:24** Đồng tiền hai *drachma*, tiền thuế đền thờ hằng năm cho một nam đinh.

Vừa khi Phi-rơ vào nhà, Đức Chúa Jesus hỏi ông trước, “Si-môn, người nghĩ sao? Các vua thế gian thu sưu lấy thuế của ai? Của các con trai mình hay của người ngoài?”

²⁶Phi-rơ đáp, “Thưa của người ngoài.”

Đức Chúa Jesus nói với ông, “Như vậy con cái được miễn thuế. ²⁷Tuy nhiên để chúng ta không làm gương xấu cho họ, người hãy ra biển câu cá; con nào dính câu và được kéo lên trước hết, hãy vạch miệng nó ra, người sẽ thấy một đồng tiền ta-tê-ra^(a) trong đó. Hãy lấy đồng tiền ấy đóng thuế cho người và Ta.”

Người Lớn Nhất trong Vương Quốc Thiên Đàng

(Mác 9:33-37; Lu 9:46-48)

18 ¹Lúc ấy các môn đồ đến với Đức Chúa Jesus và hỏi, “Thưa Thầy, ai là người lớn nhất trong vương quốc thiên đàng?”

²Ngài gọi một em bé đến với Ngài, để em đứng giữa các môn đồ, ³và nói, “Quả thật, Ta nói với các người, nếu các người không thay đổi và trở nên như trẻ thơ, các người sẽ không vào được vương quốc thiên đàng. ⁴Vậy người nào hạ mình khiêm tốn như đứa trẻ này, ấy là người lớn nhất trong vương quốc thiên đàng. ⁵Ai vì danh Ta tiếp một đứa trẻ như em bé này, ấy là tiếp Ta.”

Gây Cho Người Khác Vấp Ngã

(Mác 9:42-48; Lu 17:1-2)

⁶“Ai trong các người gây cho một trong những đứa trẻ này đã tin Ta vấp ngã, thà kẻ ấy bị buộc một cối đá lớn^(b) vào cổ, và bị chết chìm dưới đáy biển còn hơn. ⁷Khốn cho thế gian vì những vấp ngã! Đành rằng sự vấp ngã khó tránh khỏi, nhưng khốn cho kẻ gây cho người ta vấp ngã!

⁸Nếu tay hay chân người gây cho người vấp ngã, hãy chặt và quăng nó đi. Thà người bị tàn tật hoặc què quặt mà vào hưởng sự sống còn hơn có đủ hai tay và hai chân mà bị quăng vào lửa đời đời. ⁹Nếu mắt người xui cho người vấp ngã, hãy móc và quăng nó đi. Thà người chỉ còn một mắt mà vào hưởng sự sống còn hơn có đủ cả hai mắt mà bị quăng vào lửa hỏa ngục. ¹⁰Hãy cẩn thận, đừng khinh để ai trong những đứa trẻ này, vì Ta nói với các người, thiên sứ của chúng trên trời hằng thấy mặt Cha Ta trên trời.”

Ngụ Ngôn về Con Chiên Lạc

(Lu 15:3-7)

¹¹“Vì Con Người đã đến để cứu những kẻ bị lạc mất.^(c) ¹²Các người nghĩ sao? Nếu một người chăn có một trăm con chiên, mà một con đi lạc, người ấy há chẳng để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên bị lạc sao? ¹³Nếu tìm được, quả thật, Ta nói với các người, người ấy sẽ vui mừng về con chiên đó hơn về chín mươi chín con không đi lạc. ¹⁴Cũng vậy, Cha các người trên trời không muốn một ai trong những đứa trẻ này bị chết mất.”

(a) **17:27** *Statara*, đồng tiền trị giá bốn *drachma*, tức bằng tiền thuế đền thờ một năm cho hai người.

(b) **18:6** nt: cối đá lớn do lửa kéo chứ không phải loại cối nhỏ trong nhà.

(c) **18:11** Một số bản cổ không có câu 11

Đối Xử Với Người Phạm Tội

¹⁵“Nếu anh em hay chị em^(a) người có lỗi với người, hãy đi, gặp riêng người ấy và chỉ ra lỗi của người ấy. Nếu người ấy chịu nghe người, người sẽ được lại anh em hay chị em^(b) mình. ¹⁶Nhưng nếu người ấy không chịu nghe người, hãy mời một hay hai người nữa đi với người, để mọi lời nói ra sẽ được hai hay ba người làm chứng xác nhận. ¹⁷Nếu người ấy không nghe họ, hãy đưa việc ấy ra hội thánh. Và nếu ngay cả hội thánh mà người ấy cũng không nghe, các người hãy coi người ấy như một người ngoại hay một người thu thuế. ¹⁸Quả thật, Ta nói với các người, bất cứ điều gì các người buộc dưới đất sẽ được buộc trên trời, và bất cứ điều gì các người buông dưới đất sẽ được buông trên trời.

¹⁹Ta lại nói với các người, nếu hai người trong các người đồng lòng với nhau dưới đất cầu xin bất cứ điều gì, Cha Ta trên trời sẽ làm điều ấy cho họ. ²⁰Vì nơi nào có hai ba người nhân danh Ta họp nhau lại, nơi đó có Ta ở giữa họ.”

Người Mắc Nợ Nhẫn Tâm

²¹Bấy giờ Phi-rô đến và hỏi Ngài, “Lạy Chúa, nếu anh em con có lỗi với con, con sẽ tha thứ cho người ấy mấy lần? Có phải đến bảy lần không?”

²²Đức Chúa Jesus trả lời ông, “Ta không nói với người đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy. ²³Vì vương quốc thiên đàng có thể ví như vua kia muốn tính sổ với các tôi tớ ông. ²⁴Khi ông bắt đầu tính sổ, người ta dẫn đến một người mắc nợ ông mười ngàn ta-lâng.^(c) ²⁵Nhưng vì người ấy chẳng có gì để trả nợ, nên chủ truyền bán chính người ấy, vợ, con, và tất cả tài sản của người ấy để trả nợ.

²⁶Người đầy tớ ấy quỳ xuống trước mặt ông, lạy, và van xin rằng, ‘Lạy chúa, xin hoãn lại cho tôi, tôi sẽ trả hết nợ.’ ²⁷Chủ động lòng thương xót, thả người ấy ra về, và tha luôn số nợ.

²⁸Nhưng khi đầy tớ ấy ra về, người ấy gặp một người bạn cùng làm đầy tớ với hắn, người ấy mắc nợ hắn một trăm đơ-na-ri;^(d) hắn túm lấy người ấy, bóp cổ người ấy, và nói, ‘Hãy trả nợ cho ta.’

²⁹Người ấy sắp mình xuống nơi chân hắn và năn nỉ, ‘Xin ông làm ơn hoãn lại cho tôi. Tôi sẽ trả hết nợ cho ông.’ ³⁰Nhưng hắn nhất định không chịu, bỏ đi, và bắt người ấy bỏ tù cho đến khi trả xong nợ.

³¹Khi các đồng bạn của hắn thấy sự việc như vậy, họ rất buồn và đến báo cho vua mọi sự đã xảy ra. ³²Vua truyền lệnh triệu hắn đến và phán, ‘Hỡi tên đầy tớ gian ác kia, ta đã tha tất cả nợ cho người vì người van xin ta. ³³Tại sao người không thương xót đồng bạn của người như ta đã thương xót người?’ ³⁴Vua nổi giận và truyền đem hắn giam vào ngục để hình phạt cho đến khi hắn trả xong số nợ.

³⁵Cha Ta trên trời cũng sẽ đối xử với các người như vậy, nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha thứ anh chị em mình.”

(a) **18:15** nt: anh em

(b) **18:15** nt: anh em

(c) **18:24** Một ta-lâng tương đương với tiền lương của một công nhân làm trên 15 năm.

(d) **18:28** Một đơ-na-ri tương đương với tiền lương của một công nhân làm một ngày.

Chúa Dạy về Vấn Đề Ly Dị*(Mác 10:1-12)*

19 ¹Khi Đức Chúa Jesus đã nói những điều ấy xong, Ngài rời Ga-li-lê và đến miền Giu-đê, bên kia Sông Giô-đanh. ²Rất đông dân chúng đi theo Ngài, và Ngài chữa bệnh cho họ tại đó.

³Bấy giờ những người Pha-ri-si đến hỏi để thử Ngài rằng, “Một người có được phép ly dị vợ vì bất cứ lý do gì không?”

⁴Ngài trả lời và nói, “Các người chưa đọc rằng, ban đầu Đấng Tạo Hóa dựng nên họ, một người nam và một người nữ, ⁵và Ngài phán, ‘Bởi vậy người nam sẽ lìa cha mẹ mà kết hiệp với vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt’ sao? ⁶Thế thì họ không còn là hai, nhưng là một thịt. Vậy người ta không được phân rẽ những người Đức Chúa Trời đã kết hiệp.”

⁷Họ hỏi Ngài, “Thế sao Môi-se lại truyền rằng hãy trao cho vợ một chứng thư ly dị, rồi để nàng đi?”

⁸Ngài trả lời họ, “Bởi vì lòng các người cứng cõi nên Môi-se mới cho phép các người ly dị vợ, nhưng lúc đầu thì không như vậy. ⁹Ta nói với các người, người nào ly dị vợ không vì vợ gian dâm, rồi cưới một phụ nữ khác là phạm tội ngoại tình; [và ai cưới một phụ nữ ly dị cũng phạm tội ngoại tình.]”^(a)

¹⁰Các môn đồ nói với Ngài, “Nếu mỗi liên hệ giữa người đàn ông nào với vợ mình cũng phải như vậy thì thà không lập gia đình còn hơn.”

¹¹Nhưng Ngài nói với họ, “Không phải ai cũng có thể sống độc thân,^(b) nhưng chỉ những người được ban cho ơn đó mà thôi. ¹²Vì có những người đã bị hoạn từ lúc sinh ra, có người bị người ta làm cho hoạn, và có người tự mình làm ra hoạn vì cơ vương quốc thiên đàng. Ai có thể lãnh hội nổi điều này thì lãnh hội.”

Chúa và Trẻ Thơ*(Mác 10:13-16; Lu 18:15-17)*

¹³Người ta đem các trẻ thơ đến với Ngài để Ngài đặt tay trên chúng và cầu nguyện cho, nhưng các môn đồ rầy la những người ấy. ¹⁴Tuy nhiên Đức Chúa Jesus nói, “Hãy để các trẻ thơ đến với Ta, đừng ngăn cấm chúng, vì vương quốc thiên đàng thuộc về những người giống như các trẻ thơ ấy.” ¹⁵Ngài đặt tay trên chúng, rồi rời khỏi nơi ấy.

Chàng Thanh Niên Giàu Có*(Mác 10:17-31; Lu 18:18-30)*

¹⁶Lúc ấy một người đến với Ngài và hỏi, “Thưa Thầy, tôi phải làm việc tốt gì để được hưởng sự sống đời đời?”

¹⁷Ngài nói với ông, “Sao người hỏi Ta về việc tốt? Chỉ có một Đấng tốt mà thôi, nhưng nếu người muốn vào hưởng sự sống, hãy vâng giữ các điều răn.”

¹⁸Người ấy hỏi, “Thưa các điều răn nào?”

(a) **19:9** Một số bản cổ có thêm câu trong hai móc này

(b) **19:11** nt: nhận được lời này

Đức Chúa Jesus đáp, “Người chớ sát nhân. Người chớ phạm tội ngoại tình. Người chớ trộm cắp. Người chớ làm chứng dối. ¹⁹Người hãy hiếu kính cha mẹ, và người hãy thương người lân cận như mình.”

²⁰Chàng thanh niên nói với Ngài, “Tôi đã giữ tất cả những điều ấy. Tôi còn thiếu điều gì nữa chăng?”

²¹Đức Chúa Jesus đáp, “Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi, bán hết tài sản, lấy tiền giúp người nghèo để người sẽ có kho báu trên trời, rồi hãy đến, theo Ta.”

²²Khi chàng thanh niên nghe những lời đó, chàng buồn bã bỏ đi, vì chàng có rất nhiều của.

²³Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói với các môn đồ Ngài, “Quả thật, Ta nói với các người, người giàu vào vương quốc thiên đàng thật khó thay. ²⁴Ta lại nói cùng các người, con lạc đà chui qua lỗ cây kim may còn dễ hơn người giàu vào vương quốc Đức Chúa Trời.”

²⁵Khi các môn đồ nghe vậy, họ rất đỗi ngạc nhiên và nói, “Nếu vậy thì ai sẽ được cứu?”

²⁶Nhưng Đức Chúa Jesus nhìn họ và nói, “Đối với loài người việc ấy không thể thực hiện, nhưng đối với Đức Chúa Trời mọi sự đều có thể xảy ra.”

²⁷Phi-rô đáp lời và thưa với Ngài, “Thầy xem, chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy. Rồi đây chúng con sẽ được gì chăng?”

²⁸Đức Chúa Jesus phán với họ, “Quả thật, Ta nói với các người, lúc mọi sự được đổi mới, khi Con Người ngự trên ngai vinh hiển của mình, thì các người, những người đã theo Ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai đoán xét mười hai chi tộc I-sơ-ra-ên. ²⁹Hễ ai vì danh Ta lìa bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, ruộng vườn, người ấy sẽ nhận được gấp trăm ^(a) lần hơn, và sẽ hưởng sự sống đời đời. ³⁰Nhưng có nhiều người đầu sẽ thành cuối, và nhiều người cuối sẽ thành đầu.”

Các Công Nhân Vườn Nho

20 ¹“Vương quốc thiên đàng giống như một điền chủ kia sáng sớm đi ra mướn các công nhân làm việc trong vườn nho mình. ²Sau khi thỏa thuận với họ tiền công một đơ-na-ri một ngày, chủ sai họ vào làm việc trong vườn nho mình. ³Khoảng chín giờ sáng, ^(b) chủ trở ra và thấy một số người khác đang đứng không ngoài chợ. ⁴Chủ bảo họ, ‘Anh em hãy vào làm việc trong vườn nho của tôi. Tôi sẽ trả tiền công phải chăng cho.’ Vậy họ đi làm. ⁵Đến mười hai giờ trưa, ^(c) rồi ba giờ chiều, ^(d) chủ lại đi ra và làm y như vậy. ⁶Vào khoảng năm giờ chiều, ^(e) chủ đi ra và thấy một số người khác đang đứng không ở đó. Chủ hỏi họ, ‘Tại sao các anh đứng không ở đây cả ngày như thế?’

⁷Họ trả lời ông, ‘Bởi vì không ai mướn chúng tôi.’

Chủ nói với họ, ‘Vậy các anh cũng hãy vào làm việc trong vườn nho của tôi.’

(a) **19:29** Có những bản cổ viết ‘gấp nhiều lần hơn.’

(b) **20:3** nt: giờ thứ ba

(c) **20:5** nt: giờ thứ sáu

(d) **20:5** nt: giờ thứ chín

(e) **20:6** nt: giờ thứ mười một

⁸Đến chiều tối, chủ của vườn nho bảo người quản gia của ông, ‘Ông hãy gọi các công nhân vào và trả tiền công cho họ, bắt đầu với những người cuối, rồi trả dần đến những người đầu.’

⁹Những người được mướn vào làm lúc năm giờ chiều đến và lãnh mỗi người một đơ-na-ri. ¹⁰Đến phiên những người được mướn đầu tiên, họ tưởng họ sẽ được lãnh nhiều hơn, nhưng ai nấy cũng chỉ nhận một đơ-na-ri. ¹¹Khi nhận tiền, họ căn nhằn chủ điền, ¹²‘Mấy người cuối cùng này chỉ làm một giờ mà cũng được trả tiền công bằng chúng tôi, những người đã làm việc nặng nhọc dưới nắng nóng suốt ngày.’

¹³Nhưng chủ trả lời với một người của họ, ‘Bạn ơi, tôi không đối xử tệ với bạn đâu. Có phải bạn đã đồng ý với tôi về tiền công một đơ-na-ri một ngày không?’ ¹⁴Vậy bạn hãy cầm lấy phần của bạn và đi về. Còn tôi, tôi muốn trả tiền công cho những người vào làm sau cùng bằng tiền công của bạn. ¹⁵Chẳng lẽ tôi không có quyền sử dụng của cải tôi theo ý tôi muốn sao? Hay bạn ganh tức vì tôi rộng rãi chăng?’

¹⁶Những người đầu sẽ thành cuối, và những người cuối sẽ thành đầu là như vậy.”^(a)

Chúa Báo Trước về Sự Chết và Sự Sống Lại của Ngài

(lần thứ ba)

(Mác 10:32-34; Lu 18:31-34)

¹⁷Trên đường đi lên Giê-ru-sa-lem, Đức Chúa Jesus đem riêng mười hai môn đồ ra và bảo họ, ¹⁸“Này, chúng ta đi lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị phản nộ cho các trưởng tế và các thầy dạy giáo luật. Họ sẽ kết án tử hình Người ¹⁹và sẽ trao Người cho dân ngoại để bị chế nhạo, đánh bằng roi, và đóng đinh, nhưng ngày thứ ba, Người sẽ sống lại.”

Lời Yêu Cầu của Một Người Mẹ

(Mác 10:35-45)

²⁰Bấy giờ mẹ của các con Xê-bê-đê đưa hai con trai bà đến quỳ trước mặt Ngài và xin Ngài ban cho họ một đặc ân. ²¹Ngài hỏi bà, “Bà muốn gì?”

Bà trả lời Ngài, “Xin Thầy cho hai con trai tôi, một đứa ngồi bên phải Thầy và một đứa ngồi bên trái Thầy trong vương quốc của Thầy.”

²²Nhưng Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “Các người không biết điều các người xin. Các người có thể uống chén Ta sắp uống chăng?”

Họ trả lời Ngài, “Chúng con có thể uống.”

²³Ngài nói với họ, “Các người thật sẽ uống chén của Ta, nhưng việc ngồi bên phải Ta hay bên trái Ta sẽ không do Ta ban cho, nhưng dành cho những ai được Cha Ta chuẩn bị.”

²⁴Khi mười môn đồ kia nghe việc đó, họ giận hai anh em ấy. ²⁵Nhưng Đức Chúa Jesus gọi họ lại và nói, “Các người biết rằng các vua chúa dân ngoại lấy quyền lực cai trị dân, còn các quan lại dùng quyền hành áp chế dân, ²⁶nhưng giữa các người thì chẳng như vậy. Trong các người, người nào muốn làm lớn sẽ làm đầy tớ các người.

^(a) **20:16** Một số bản cổ có thêm câu này: “Vì có nhiều người được gọi, mà ít người được chọn.”

²⁷Người nào muốn làm đầu các người sẽ làm nô lệ các người; ²⁸ngay cả Con Người đã đến không phải để được phục vụ, nhưng để phục vụ và phó mạng sống mình làm giá chuộc nhiều người.”

Chúa Chữa Lành Hai Người Mù

(Mác 10:46-52; Lu 18:35-43)

²⁹Khi họ rời Thành Giê-ri-cô, một đoàn dân rất đông đi theo Ngài. ³⁰Này, có hai người mù ngồi bên đường; khi nghe Đức Chúa Jesus đi qua, họ cất tiếng kêu lớn rằng, “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³¹Đám đông quát nạt và bảo họ im, nhưng họ lại càng kêu to hơn, “Lạy Chúa, Con Vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³²Đức Chúa Jesus dừng lại, gọi họ đến, và hỏi, “Các người muốn Ta làm gì cho các người?”

³³Họ thưa với Ngài, “Lạy Chúa, xin mở mắt chúng con.”

³⁴Đức Chúa Jesus động lòng thương xót; Ngài sờ vào mắt họ. Ngay lập tức, họ thấy được và đi theo Ngài.

Chúa Vào Thành Giê-ru-sa-lem Cách Khải Hoàn

(Mác 11:1-11; Lu 19:28-40; Gg 12:12-19)

21 ¹Khi họ đến gần Giê-ru-sa-lem, lúc vừa đến Bết-pha-giê, trên Núi Ô-liu, Đức Chúa Jesus sai hai môn đồ đi ²và dặn, “Hãy vào trong làng trước mặt, các người sẽ thấy ngay một con lừa bị cột, bên cạnh có con lừa tơ. Hãy mở chúng ra và dắt chúng về đây cho Ta. ³Nếu ai hỏi gì, các người hãy nói, ‘Chúa cần dùng chúng.’ Người ấy sẽ cho chúng đi ngay.”

⁴Sự việc đã xảy ra như thế để làm ứng nghiệm lời của Đấng tiên tri đã nói trước rằng,

⁵ “Hãy bảo thiếu nữ ở Si-ôn:

Kìa, Vua người đến với người,

Khiêm tốn, ngồi trên lưng lừa,

Trên lưng một lừa tơ, con của lừa cái.”

⁶Các môn đồ ra đi và làm y như Đức Chúa Jesus đã bảo. ⁷Họ dắt cả lừa mẹ lẫn lừa tơ về, lấy áo choàng của họ trải trên lưng lừa, và Ngài cỡi lên. ⁸Nhiều người trong đoàn dân lấy áo choàng của họ trải ra trên đường; những người khác chặt các nhánh cây trải ra trên đường. ⁹Đoàn dân đông, kẻ đi trước, người theo sau, cất tiếng hô to rằng: “Hô-sa-na ^(a) Con Vua Đa-vít! Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa ngự đến! Hô-sa-na trong cõi trời chí cao!”

¹⁰Khi Ngài vào Thành Giê-ru-sa-lem, cả thành đều náo động; người ta hỏi nhau, “Người này là ai thế?”

¹¹Đám đông trả lời, “Ấy là Đấng Tiên Tri Jesus, ở Na-xa-rét, miền Ga-li-lê.”

Chúa Dẹp Sạch Đền Thờ

(Mác 11:15-19; Lu 19:45-48; Gg 2:13-22)

¹²Đức Chúa Jesus vào đền thờ và đuổi ra tất cả những người mua bán trong đền thờ. Ngài lật bàn của những kẻ đổi tiền và xô ghế của những kẻ bán bồ câu. ¹³Ngài nói với họ, “Có lời chép rằng, ‘Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến nó thành, ‘Sào huyết của bọn cướp.’”

¹⁴Những người mù và què đến với Ngài trong đền thờ, Ngài chữa cho họ được lành. ¹⁵Nhưng khi các trưởng tế và các thầy dạy giáo luật thấy những việc lạ lùng Ngài làm và nghe những lời của trẻ con reo vang trong đền thờ rằng, “Hô-sa-na Con Vua Đa-vít!” Họ tức giận ¹⁶và nói với Ngài, “Thầy có nghe những lời đám trẻ con này reo không?” Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Có. Thế các người chưa đọc lời này sao?

‘Từ miệng trẻ thơ và ấu nhi,
Chúa đã chuẩn bị sẵn lời ca ngợi cho Ngài.’”

¹⁷Sau đó Ngài lìa họ và ra khỏi thành. Ngài đến Bê-tha-ni và nghỉ đêm tại đó.

Chúa Quả Cây Vả

(Mác 11:12-14, 20-24)

¹⁸Sáng sớm hôm sau, trên đường trở lại thành, Ngài đói. ¹⁹Thấy một cây vả bên đường, Ngài lại gần nhưng chẳng tìm được gì ngoài lá. Ngài phán với nó, “Từ nay người sẽ không bao giờ ra trái nữa.” Ngay lập tức cây vả héo.

²⁰Thấy vậy các môn đồ kinh ngạc và nói, “Làm sao cây vả có thể héo liền như vậy được?”

²¹Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Quả thật, Ta nói với các người, nếu các người có đức tin và không nghi ngờ, không những các người có thể làm được việc này cho cây vả, mà còn có thể bảo hòn núi này rằng, ‘Hãy nhấc lên và quăng mình xuống biển,’ thì nó sẽ xảy ra. ²²Trong khi cầu nguyện, các người lấy đức tin cầu xin bất cứ điều gì, các người sẽ nhận được điều đó.”

Người Do-thái Chất Vấn Thẩm Quyền của Chúa

(Mác 11:27-33; Lu 20:1-8)

²³Ngài vào đền thờ, và đang khi Ngài dạy dỗ, các trưởng tế và các trưởng lão trong dân đến gặp Ngài và hỏi, “Ông lấy thẩm quyền nào làm những điều này? Ai cho ông thẩm quyền ấy?”

²⁴Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Ta cũng hỏi các người một câu; nếu các người có thể trả lời, Ta sẽ nói cho các người biết bởi thẩm quyền nào Ta làm những điều này: ²⁵Phép báp-têm của Giăng đến từ đâu? Từ trời hay từ người?”

Họ thảo luận với nhau rằng, “Nếu chúng ta nói, ‘Từ trời,’ ông ấy sẽ hỏi chúng ta, ‘Tại sao các người không tin Giăng?’” ²⁶Còn nếu chúng ta nói, ‘Từ người,’ thì chúng ta sợ dân, vì mọi người đều tin rằng Giăng là đáng tiên tri.” ²⁷Vì thế họ trả lời Đức Chúa Jesus, “Chúng tôi không biết.”

Ngài nói với họ, “Ta cũng không nói cho các người biết bởi thẩm quyền nào Ta làm những điều này.”

Ngụ Ngôn về Hai Người Con

²⁸“Các người nghĩ sao? Người kia có hai con trai. Người cha đến nói với đứa thứ nhất, ‘Con à, hôm nay con ra vườn nho làm việc nhé.’ ²⁹Đứa con đáp, ‘Con không đi đâu.’ Nhưng sau đó nó đổi ý và đi. ³⁰Người cha đến với đứa thứ hai và cũng nói như thế. Đứa con ấy trả lời, ‘Thưa cha, con sẽ ra làm việc.’ Nhưng rồi nó không đi. ³¹Vậy, ai trong hai đứa con ấy làm theo ý người cha?”

Họ đáp, “Đứa thứ nhất.”

Đức Chúa Jesus nói với họ, “Quả thật, Ta nói với các người, những người thu thuế và dĩ điểm sẽ vào vương quốc Đức Chúa Trời trước các người, ³²vì Giăng đã đến với các người bằng con đường công chính, nhưng các người không tin ông ấy, trong khi những người thu thuế và dĩ điểm lại tin ông, và dù sau đó các người đã thấy rõ những gì ông ấy nói là đúng, các người vẫn không chịu hối cải mà tin ông ấy.”

Những Tá Điền Gian Ác

(Mác 12:1-12; Lu 20:9-19)

³³“Hãy nghe một chuyện ngụ ngôn khác. Một điền chủ kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung quanh, đào một hầm ép rượu, và xây một tháp canh trong vườn. Ông cho các tá điền thuê, rồi đi phương xa. ³⁴Đến mùa hái nho, ông sai các đầy tớ của ông đến gặp các tá điền để thu hoa lợi. ³⁵Nhưng các tá điền ấy bắt các đầy tớ của ông, đánh người này, giết người nọ, và ném đá người kia. ³⁶Ông lại sai các đầy tớ khác, đông hơn toán trước, và họ cũng đối xử với những đầy tớ ấy như vậy. ³⁷Cuối cùng ông sai con trai ông đến gặp họ, vì ông nghĩ, ‘Họ sẽ nể con ta.’ ³⁸Nhưng khi các tá điền thấy con trai ông, họ nói với nhau, ‘Con thừa kế đây rồi. Chúng ta hãy giết nó và đoạt lấy sản nghiệp của nó.’ ³⁹Vậy họ bắt con trai ông, quăng cậu ấy ra ngoài vườn nho, và giết đi. ⁴⁰Bấy giờ chủ của vườn nho sẽ đến. Chủ ấy sẽ làm gì với bọn tá điền đó?”

⁴¹Họ đáp, “Ông ấy sẽ thẳng tay tiêu diệt bọn gian ác đó để chúng chết một cách khủng khiếp, rồi ông sẽ cho các tá điền khác mướn vườn nho của ông để họ nộp hoa lợi đúng mùa.”

⁴²Đức Chúa Jesus nói với họ, “Các người chưa đọc khúc Kinh Thánh này sao?

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra
Đã trở thành tảng đá góc nhà.
Đây quả là công việc của Chúa;
Thật quá diệu kỳ đối với mắt chúng ta.’

⁴³Vì lẽ đó Ta nói với các người, vương quốc Đức Chúa Trời sẽ bị cất khỏi các người và ban cho một dân biết đem kết quả về cho vương quốc ấy. ⁴⁴Ai ngã nhằm đá này sẽ bị tan nát, còn đá này rơi trúng ai, kẻ ấy sẽ bị nát thành bụi.”^(a)

^(a) **21:44** Một số bản cổ không có câu 44 này

⁴⁵Khi các trưởng tế và những người Pha-ri-si nghe ngụ ngôn ấy, họ hiểu rằng Ngài nói về họ. ⁴⁶Họ muốn bắt Ngài, nhưng lại sợ dân, bởi vì dân công nhận Ngài là một đấng tiên tri.

Ngụ Ngôn về Tiệc Cưới

(Lu 14:15-24)

22 ¹Đức Chúa Jesus lại dùng ngụ ngôn và nói với họ rằng, ²“Vương quốc thiên đàng giống như một vua kia tổ chức tiệc cưới cho con trai mình. ³Vua sai các đầy tớ mình đi mời các quan khách đã được mời đến dự tiệc, nhưng những người ấy không đến. ⁴Vua lại sai các đầy tớ khác và dặn, ‘Các người hãy nói với những người đã được mời rằng: Đây, ta đã chuẩn bị tiệc cưới xong, bò và thú béo đã làm thịt rồi, mọi sự đã sẵn sàng, xin mời đến dự tiệc.’ ⁵Nhưng các quan khách ấy chẳng coi việc đó ra gì, và họ bỏ đi. Người thì đi thăm ruộng rẫy, kẻ thì đi buôn bán, ⁶còn những người khác lại bắt các đầy tớ của vua mà ngược đãi và giết đi. ⁷Vua nổi giận và sai quân đi diệt những kẻ giết người và thiêu hủy thành trì của họ. ⁸Đồng thời vua bảo các đầy tớ, ‘Tiệc cưới đã sẵn sàng, nhưng những kẻ được mời không xứng đáng. ⁹Vậy hãy đi ra các ngã đường, hễ gặp ai, các người hãy mời họ đến dự tiệc.’ ¹⁰Các đầy tớ đi khắp các ngã đường và mời mọi người họ gặp, bất luận người tốt hay xấu, vậy phòng tiệc đầy các thực khách.

¹¹Nhưng khi vua vào phòng tiệc để quan sát các thực khách, vua thấy một người không mặc y phục dự tiệc cưới. ¹²Vua hỏi người ấy, ‘Đây bạn, sao bạn đã vào đây mà không chịu mặc y phục dự tiệc cưới?’ Người ấy không đáp được lời nào. ¹³Vua truyền cho các đầy tớ mình, ‘Hãy trói tay chân hắn lại và quăng hắn ra nơi tối tăm, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.’ ¹⁴Vì nhiều người được gọi, nhưng ít người được chọn.”

Chúa Giải Đáp về Việc Đóng Thuế

(Mác 12:13-17; Lu 20:20-26)

¹⁵Bấy giờ những người Pha-ri-si đi ra bàn tính với nhau để tìm cách gài bẫy Ngài nói dối. ¹⁶Họ sai các đệ tử của họ đi với những người của Hê-rốt đến gặp Ngài và hỏi, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chính trực. Thầy cứ theo chân lý mà dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời và không thiên vị ai, vì Thầy không nhìn bề ngoài mà đánh giá người nào. ¹⁷Vậy xin cho chúng tôi biết ý kiến, Thầy nghĩ sao? Chúng ta có nên nộp thuế cho Sê-sa không?”

¹⁸Nhưng Đức Chúa Jesus biết ác ý của họ, Ngài đáp, “Hỡi những kẻ đạo đức giả, tại sao các người muốn thử Ta? ¹⁹Hãy đưa Ta xem một đồng tiền các người dùng để nộp thuế.” Họ đưa cho Ngài một đồng đơ-na-ri.

²⁰Ngài hỏi họ, “Hình ảnh và danh hiệu này của ai?”

²¹Họ trả lời Ngài, “Của Sê-sa.”

Ngài nói với họ, “Vậy hãy trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và hãy trả cho Đức Chúa Trời những gì của Đức Chúa Trời.”

²²Khi nghe như vậy, họ đều sửng sốt, rồi bỏ Ngài mà đi.

Tình Trạng Sau Khi Sống Lại*(Mác 12:18-27; Lu 20:27-40)*

²³Cũng trong ngày đó có mấy người Sa-đu-sê, những người nói rằng chẳng có sự sống lại, đến với Ngài và hỏi Ngài ²⁴rằng, “Thưa Thầy, Mô-i-se bảo, ‘Nếu một người qua đời mà không con nối dõi thì anh hay em trai phải cưới người vợ góa để lưu truyền dòng giống cho em hoặc anh mình.’ ²⁵Bây giờ ở giữa chúng tôi có bảy anh em trai. Người thứ nhất lập gia đình, rồi chết, không con nối dõi, để vợ góa lại cho em kế. ²⁶Người thứ hai cũng vậy, rồi người thứ ba, cho đến người thứ bảy. ²⁷Cuối cùng người đàn bà ấy cũng chết. ²⁸Vậy khi sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ của ai trong bảy anh em đó, vì tất cả đều đã lấy bà?”

²⁹Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Các người đã sai lầm vì không biết Kinh Thánh và quyền năng của Đức Chúa Trời, ³⁰vì khi sống lại, người ta sẽ không cưới không gả, nhưng sẽ như các thiên sứ trên trời. ³¹Còn về sự sống lại của người chết, các người chưa đọc những gì Đức Chúa Trời đã phán với các người sao? ³²‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp.’ Ngài không phải là Đức Chúa Trời của kẻ chết nhưng là của người sống.” ³³Khi đám đông nghe vậy, họ ngạc nhiên về sự dạy dỗ của Ngài.

Điều Răn Lớn Nhất*(Mác 12:28-34; Lu 10:25-28)*

³⁴Khi những người Pha-ri-si nghe rằng Ngài đã làm cho những người Sa-đu-sê im miệng, họ họp lại với nhau. ³⁵Họ cử một người trong họ, một luật sư, hỏi Ngài một câu để thử Ngài rằng, ³⁶“Thưa Thầy, điều răn nào trong Luật Pháp là lớn hơn hết?”

³⁷Ngài nói với ông, “‘Người hãy hết lòng, hết linh hồn, và hết trí tuệ yêu kính Chúa, Đức Chúa Trời của người.’ ^(a) ³⁸Đây là điều răn lớn nhất và trước hết. ³⁹Còn điều răn thứ hai cũng vậy, ‘Người hãy yêu người lân cận như mình.’ ⁴⁰Toàn bộ Luật Pháp và Các Tiên Tri đặt nền tảng ^(b) trên hai điều răn ấy.”

Gốc Tích của Đấng Christ*(Mác 12:35-37; Lu 20:41-46)*

⁴¹Khi những người Pha-ri-si đang họp lại với nhau, Đức Chúa Jesus hỏi họ, ⁴²“Các người nghĩ thế nào về Đấng Christ? ^(c) Ngài là Con của ai?”

Họ trả lời Ngài, “Con của Đa-vít.”

⁴³Ngài nói với họ, “Thế tại sao khi được Đức Thánh Linh cảm thúc, Đa-vít đã gọi Ngài là ‘Chúa,’ mà rằng:

(a) **22:37** Phục 6:5; 10:12; 30:6*(b)* **22:40** nt: treo trên*(c)* **22:42** nt: Đấng Christ

⁴⁴ ‘Chúa phán với Chúa của tôi,
 “Con hãy ngồi bên phải Ta
 Cho đến khi Ta đặt những kẻ thù của Con làm bệ chân Con”?’^(a)

⁴⁵Nếu Đa-vít đã gọi Ngài là ‘Chúa,’ thì làm sao Ngài là con của ông ấy được?”

⁴⁶Không ai có thể trả lời Ngài được một tiếng. Từ đó trở đi không ai dám hỏi Ngài câu nào nữa.

Chúa Khuyên Cáo Dân Chúng về Những Thầy Dạy Giáo Luật và Những Người Pha-ri-si

(Mác 12:38-39; Lu 11:43-46; 20:45-46)

23 ¹Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói với đám đông và các môn đồ Ngài, ²“Những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si ngồi ở cương vị của Môi-se. ³Vậy hãy làm và giữ những gì họ dạy các người; nhưng đừng làm theo những gì họ làm, vì họ không thực hành những gì họ dạy. ⁴Họ buộc những gánh nặng khó mang, rồi đặt trên vai người khác, nhưng chính họ, họ không muốn động ngón tay vào. ⁵Họ làm mọi việc cốt để phô trương cho người ta thấy. Họ mang những hộp đựng kinh luật thật to và làm những tua áo cho dài. ⁶Họ thích ngồi bàn danh dự trong các đám tiệc và dành những chỗ ngồi tôn trọng nhất trong các hội đường. ⁷Họ muốn được chào hỏi kính cẩn ngoài phố chợ và thích được người ta gọi là thầy.^(b) ⁸Nhưng các người đừng để người ta gọi mình là thầy, vì các người chỉ có một Thầy, và hết thầy các người đều là bạn học^(c) với nhau. ⁹Dưới đất này, các người cũng đừng gọi ai là cha, vì các người chỉ có một Cha trên trời. ¹⁰Các người cũng đừng để ai gọi mình là các lãnh tụ, vì chỉ có một Lãnh Tụ, đó là Đấng Christ. ¹¹Người lớn nhất trong các người sẽ là người phục vụ các người. ¹²Ai đưa mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được đưa lên.”

Chúa Quở Trách Thối Đạo Đức Giả

(Mác 12:40; Lu 11:39-42, 44, 52; 20:47)

¹³“Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người đóng cửa thiên đàng, không cho người khác vào, vì chính các người không vào, nhưng ai muốn vào các người lại ngăn cản.

¹⁴[Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người nuốt nhà các bà góa, mà ngoài mặt làm bộ cầu nguyện dài lê thê. Vì thế các người sẽ bị đoán phạt nặng hơn.]^(d)

¹⁵Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người vượt biển bằng ngàn để đem một người vào đạo, rồi các người làm cho người mới theo đạo thành người của hỏa ngục gấp đôi các người.

(a) **22:44** Thi 110:1

(b) **23:7** nt: ra-bi

(c) **23:8** nt: anh em

(d) **23:14** Một số bản cổ có thêm câu trong hai móc này.

¹⁶Khốn cho các người, những kẻ dẫn đường bị mù! Các người dạy rằng, ‘Nếu ai chỉ đèn thờ mà thề thì không sao; nhưng nếu ai chỉ vàng của đèn thờ mà thề sẽ bị trói buộc.’ ¹⁷Hỡi những kẻ điên rồ và mù quáng, vàng hay đèn thờ làm cho vàng ra thánh, cái nào trọng hơn? ¹⁸Các người còn dạy, ‘Người nào chỉ bàn thờ mà thề thì không sao; nhưng ai chỉ của lễ trên bàn thờ mà thề sẽ bị trói buộc.’ ¹⁹Hỡi những kẻ mù quáng, của lễ hay bàn thờ làm cho của lễ ra thánh, cái nào trọng hơn? ²⁰Thế thì ai chỉ bàn thờ mà thề là chỉ cả bàn thờ và mọi thứ trên đó mà thề. ²¹Còn ai chỉ đèn thờ mà thề là chỉ đèn thờ và Đấng ngự trong đó mà thề. ²²Còn ai chỉ trời mà thề là chỉ ngai Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên ngai đó mà thề.

²³Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người dâng phần mười bạc hà, thì là, và húng thơm, mà bỏ qua những điều quan trọng hơn của Luật Pháp là công lý, thương xót, và đức tin. Đây là những điều các người phải làm nhưng không được bỏ qua những điều kia. ²⁴Hỡi những kẻ dẫn đường bị mù, các người gạn lọc con ruồi nhưng nuốt chửng con lạc đà!

²⁵Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người chùi rửa bên ngoài chén đĩa, nhưng bên trong, chúng chứa đầy trộm cắp và trụy lạc. ²⁶Hỡi những người Pha-ri-si đui mù, trước hết các người phải chùi rửa bên trong chén đĩa, để chúng cũng được sạch như bên ngoài.

²⁷Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người giống như mồ mả tô trắng; bên ngoài trông đẹp đẽ nhưng bên trong chứa đầy xương người và mọi thứ nhớp nhúa. ²⁸Các người cũng thế, bên ngoài trông có vẻ công chính đối với người ta, nhưng bên trong toàn là đạo đức giả và gian ác.”

Chúa Báo Trước về Hình Phạt Những Kẻ Đạo Đức Giả

(Lu 11:47-51)

²⁹“Khốn cho các người, những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả! Vì các người lập mộ cho các đấng tiên tri và chĩnh trang mồ mả của những người công chính; ³⁰các người nói rằng, ‘Nếu chúng ta sống đồng thời với các tổ phụ, chúng ta đã không dự phần với họ làm đổ máu các vị tiên tri đâu.’ ³¹Như thế các người là những nhân chứng nghịch lại chính mình rằng các người là con cháu của những kẻ giết các đấng tiên tri. ³²Thế thì các người hãy làm tiếp cho trọn mức độ tội ác của tổ phụ các người đi. ³³Hỡi loài rắn độc, dòng dõi của độc xà, làm sao các người có thể thoát khỏi hình phạt nơi hỏa ngục?

³⁴Vì vậy, kìa, Ta sai các tiên tri, các nhà hiền triết, và các thầy dạy giáo luật đến với các người, nhưng các người giết những người này, đóng đinh những người nọ, đánh đòn những người kia trong hội đường, và lưng bắt họ từ thành này sang thành khác, ³⁵để máu vô tội chảy ra trên đất, từ máu của A-bên người công chính, cho đến máu của Xa-cha-ri con trai Bê-rê-ki-a, người các người đã giết trong sân đền thờ, giữa nơi thánh và bàn thờ, đổ trên các người. ³⁶Quả thật, Ta nói với các người, tất cả những điều ấy sẽ xảy đến cho thế hệ này.”

Chúa Thương Tiếc Giê-ru-sa-lem

(Lu 13:34-35)

³⁷“Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, người giết các đấng tiên tri và ném đá những người được sai đến với người! Bao nhiêu lần Ta muốn nhóm họp con cái người lại, như gà mẹ quy tụ các con mình dưới cánh, nhưng các người không chịu! ³⁸Này, nhà các người sẽ bị bỏ hoang. ³⁹Vì Ta nói với các người, từ nay các người sẽ không thấy Ta nữa cho đến khi các người nói rằng, ‘Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa ngự đến!’”

Chúa Báo Trước Đền Thờ Bị Phá Hủy

(Mác 13:1-2; Lu 21:5-6)

24 ¹Khi Đức Chúa Jesus rời đền thờ ra đi, các môn đồ Ngài đến gần và chỉ cho Ngài những công trình kiến trúc của đền thờ. ²Ngài nói với họ, “Các người đều thấy tất cả các công trình kiến trúc này phải không? Quả thật, Ta nói với các người, rồi đây sẽ không còn một tảng đá nào chồng trên tảng đá nào. Tất cả sẽ bị đổ xuống.”

Điềm Báo Trước Ngày Tận Thế

(Mác 13:3-13; Lu 21:7-19)

³Khi Ngài đang ngồi trên Núi Ô-liu, các môn đồ Ngài đến gặp riêng Ngài và thưa rằng, “Xin Thầy cho chúng con biết khi nào điều ấy sẽ xảy ra? Và có dấu hiệu gì sẽ báo trước ngày Thầy đến và kỳ tận thế chăng?”

⁴Đức Chúa Jesus trả lời và nói với họ, “Hãy coi chừng, để không ai dẫn các người đi lạc. ⁵Vì sẽ có nhiều người mạo danh Ta, đến, và nói rằng, ‘Ta là Đấng Christ!’ và họ sẽ dẫn nhiều người đi lạc. ⁶Các người sẽ nghe nói về chiến tranh và tin đồn về chiến tranh. Hãy coi chừng, đừng bối rối, vì những điều ấy phải xảy đến, nhưng chưa là cuối cùng đâu. ⁷Vì dân này sẽ nổi lên chống lại dân khác, nước nọ nghịch với nước kia, nhiều chỗ sẽ có nạn đói, ôn dịch, ^(a) và động đất. ⁸Nhưng tất cả những điều ấy chỉ là những cơn quặn thắt bắt đầu của cơn đau chuyển bụng sinh.

⁹Bấy giờ người ta sẽ bắt nộp các người để chịu khổ nạn và giết chết. Các người sẽ bị các dân ghen ghét vì danh Ta. ¹⁰Khi ấy nhiều người sẽ bỏ đạo, phản bội nhau, và ghét nhau. ¹¹Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dẫn dắt nhiều người đi lạc, ¹²và vì tội ác gia tăng, lòng yêu mến của nhiều người sẽ nguội dần. ¹³Nhưng ai bền chí đến cuối cùng sẽ được cứu. ¹⁴Tin Mừng này của vương quốc Đức Chúa Trời ^(b) sẽ được giảng ra khắp thế giới, để làm chứng cho mọi dân tộc, bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.”

Thời Kỳ Hoạn Nạn

(Mác 13:14-23; Lu 21:20-24)

¹⁵“Vậy khi các người thấy những điều gớm ghiếc gây cho hoang tàn xảy ra trong nơi thánh, như Tiên Tri Đa-ni-ên đã nói trước, –ai đọc hãy cố hiểu– ¹⁶bấy giờ ai đang ở Giu-đê, hãy trốn lên núi; ¹⁷ai đang ở trên sân thượng, đừng xuống lấy vật gì trong

(a) **24:7** Một số bản cổ không có hai chữ “ôn dịch.”

(b) **24:14** Trong nguyên tác không có chữ “Đức Chúa Trời”

nhà; ¹⁸ai đang ở ngoài đồng, đừng trở về nhà lấy áo choàng. ¹⁹Trong những ngày đó, tội nghiệp thay cho những phụ nữ mang thai và những người mẹ có con thơ còn bú! ²⁰Hãy cầu nguyện để cuộc chạy trốn đó không nhằm vào mùa đông hay ngày Sa-bát. ²¹Vì lúc đó sẽ có cơn hoạn nạn lớn đến nỗi từ khi trời đất được dựng nên cho đến bây giờ chưa hề có như vậy, và sau đó cũng không có. ²²Và nếu những ngày ấy không giảm bớt, không ai có thể thoát khỏi; nhưng vì những người được chọn, những ngày ấy sẽ được giảm bớt.

²³Bấy giờ nếu ai nói với các người, ‘Này, Đấng Christ ở đây,’ hoặc ‘Ngài ở đó,’ thì đừng tin. ²⁴Vì các Đấng Christ giả ^(a) và các tiên tri giả sẽ nổi lên, làm những dấu kỳ phép lạ lớn để, nếu có thể được, lừa gạt ngay cả những người được chọn đi sai lạc. ²⁵Hãy coi chừng, Ta đã nói trước với các người. ²⁶Vậy nếu người ta bảo các người, ‘Này! Ngài ở trong đồng hoang,’ đừng đến đó. Nếu họ bảo, ‘Này, Ngài ở trong mật thất,’ đừng tin. ²⁷Vì như sét chớp ở phương đông và nhoáng ở phương tây thế nào, sự hiện đến của Con Người cũng thế ấy. ²⁸Xác chết ở đâu, kên kên bâu lại đó.”

Chúa Quang Lâm

(Mác 13:24-27; Lu 21:25-28)

²⁹“Ngay sau những ngày hoạn nạn ấy, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng sẽ không tỏa sáng, các ngôi sao sẽ từ trời sa xuống, và các quyền lực trên không trung sẽ bị rung động. ³⁰Bấy giờ dấu hiệu của Con Người sẽ xuất hiện trên trời, và mọi chi tộc trên đất sẽ than khóc. Họ sẽ thấy Con Người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời mà đến. ³¹Con Người sẽ sai các thiên sứ mình dùng tiếng kèn lớn tập hợp những người được chọn khắp bốn phương trời, từ chân trời này đến chân trời kia.”

Bài Học về Cây Vả

(Mác 13:28-31; Lu 21:29-33)

³²“Các người hãy học bài học về cây vả. Khi cành nó vừa đâm chồi nảy lộc, các người biết mùa hè sắp đến. ³³Cũng vậy, khi các người thấy những điều ấy, khá biết rằng Con Người ^(b) sắp đến, tới cổng rồi. ³⁴Quả thật, Ta nói với các người, thế hệ ^(c) này sẽ không qua đi trước khi những điều ấy xảy ra. ³⁵Trời đất sẽ qua đi, nhưng những lời Ta nói sẽ không qua đi.”

Không Ai Biết Trước Ngày Giờ Chúa Trở Lại

(Mác 13:32-37; Lu 17:26-30, 34-36)

³⁶“Nhưng về ngày nào và giờ nào thì không ai biết. Ngay cả các thiên sứ trên trời và Con cũng không biết, ^(d) nhưng chỉ Cha biết mà thôi. ³⁷Vì như trong thời Nô-ê thế nào, khi Con Người đến cũng thế ấy. ³⁸Vì giống như trong thời đó, trước khi nước lụt, người ta ăn, uống, cưới, gả, cho đến ngày Nô-ê vào tàu. ³⁹Họ chẳng quan tâm gì cho

(a) 24:24 nt: những Christ giả (*pseudochristoi*)

(b) 24:33 ctd: việc ấy

(c) 24:34 nt: *genea*; ctd: dòng dõi, nòi giống, dân tộc

(d) 24:36 Một số bản chép tay khác ghi thêm, “và Con cũng không biết”

đến khi nước lụt đến và cuốn đi hết thảy. Khi Con Người đến cũng vậy. ⁴⁰Bấy giờ sẽ có hai người nam ở ngoài đồng, một người được đem đi, một người bị bỏ lại. ⁴¹Hai người nữ xay cối, một người được đem đi, một người bị bỏ lại.

⁴²Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày nào Chúa mình sẽ đến. ⁴³Nhưng hãy hiểu điều này, nếu chủ nhà biết canh nào kẻ trộm sẽ đến, chủ nhà ắt sẽ thức canh và không để cho kẻ trộm khoét vách vào nhà. ⁴⁴Vậy các người phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến trong giờ các người không ngờ.”

Đầy Tớ Trung Tín và Đầy Tớ Bất Trung

(Lu 12:41-48)

⁴⁵“Vậy ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan mà chủ đã đặt làm quản gia nhà mình, để cấp phát lương thực cho các gia nhân đúng kỳ? ⁴⁶Phước cho đầy tớ ấy khi chủ về và thấy người ấy làm như vậy. ⁴⁷Quả thật, Ta nói với các người, chủ sẽ đặt người ấy quản trị toàn thể tài sản mình. ⁴⁸Nhưng nếu đầy tớ ấy xấu và nghĩ thầm trong lòng, ‘Chủ ta sẽ về trễ,’ ⁴⁹nên đánh đập các bạn cùng làm đầy tớ với mình, và ăn nhậu với phường say sưa. ⁵⁰Chủ của đầy tớ ấy sẽ về vào ngày nó không ngờ, vào giờ nó không biết; ⁵¹chủ sẽ phân thây nó, rồi nhốt nó chung chỗ với những kẻ đạo đức giả, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.”

Ngụ Ngôn về Mười Trinh Nữ

25 ¹“Khi ấy vương quốc thiên đàng sẽ giống như mười trinh nữ cầm đèn đi đón chàng rể. ²Trong các cô ấy, có năm cô dại và năm cô khôn. ³Năm cô dại cầm đèn đi nhưng không đem dầu theo với mình. ⁴Nhưng năm cô khôn mang bình dầu theo với đèn của mình. ⁵Vì chàng rể đến trễ, nên các cô buồn ngủ và ngủ thiếp đi. ⁶Đến nửa đêm có tiếng kêu lớn, ‘Kìa, chàng rể đến kia. Hãy mau mau ra đón.’ ⁷Bấy giờ tất cả các trinh nữ đều thức dậy và kêu tìm đèn của mình lên.

⁸Các cô dại nói với các cô khôn, ‘Xin các chị cho chúng tôi ít dầu, vì đèn chúng tôi sắp tắt.’

⁹Nhưng các cô khôn đáp, ‘Không được, e không đủ dầu cho đèn của chúng tôi và đèn của các chị. Chi bằng các chị hãy đến những người bán dầu mà mua là hơn.’ ¹⁰Đang khi các cô ấy đi mua dầu, chàng rể đến, và những ai đã sẵn sàng đều cùng chàng rể vào dự tiệc cưới; rồi các cửa đóng lại. ¹¹Lát sau các trinh nữ kia cũng đến và gọi, ‘Chủ ơi, chủ ơi, xin mở cửa cho chúng tôi.’ ¹²Nhưng chủ đáp, ‘Thú thật với các cô, tôi không biết các cô.’ ¹³Vậy hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày cũng không biết giờ.”

Ngụ Ngôn về Ba Đầy Tớ và Các Ta-lâng

(Lu 19:11-27)

¹⁴“Vương quốc thiên đàng giống như người kia sắp đi xa. Ông gọi các đầy tớ của ông đến và giao của cải ông cho họ. ¹⁵Ông giao cho người này năm ta-lâng, người kia hai ta-lâng, và người nọ một ta-lâng, tùy theo khả năng mỗi người, rồi ông vội vã lên đường. ¹⁶Người nhận năm ta-lâng đi kinh doanh, và làm lợi thêm năm ta-lâng. ¹⁷Tương

tự người nhận hai ta-lâng cũng làm lợi thêm hai ta-lâng. ¹⁸Nhưng người nhận một ta-lâng đi đào một lỗ dưới đất, và chôn số tiền của chủ.

¹⁹Sau một thời gian khá lâu, chủ các đầy tớ ấy trở về và tính sổ với họ. ²⁰Bấy giờ người nhận năm ta-lâng đến, mang theo năm ta-lâng nữa, và nói, ‘Thưa chủ, chủ đã giao cho tôi năm ta-lâng; xin chủ xem đây, tôi đã làm lợi năm ta-lâng nữa.’

²¹Chủ nói với ông, ‘Khá lắm, đầy tớ tốt và trung tín. Ông đã trung tín trong việc nhỏ, tôi sẽ giao cho ông quản lý nhiều việc hơn. Hãy vào hưởng niềm vui của chủ mình.’

²²Người nhận hai ta-lâng cũng bước đến và nói, ‘Thưa chủ, chủ đã giao cho tôi hai ta-lâng; xin chủ xem đây, tôi đã làm lợi hai ta-lâng nữa.’

²³Chủ nói với ông, ‘Khá lắm, đầy tớ tốt và trung tín. Ông đã trung tín trong việc nhỏ, tôi sẽ giao cho ông quản lý nhiều việc hơn. Hãy vào hưởng niềm vui của chủ mình.’

²⁴Kế đó người nhận một ta-lâng cũng đến và nói, ‘Thưa chủ, tôi biết chủ là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ không gieo, khèo trong chỗ không vãi, ²⁵nên tôi sợ và đi chôn ta-lâng của chủ dưới đất. Nay, của chủ đây, tôi trả lại chủ.’

²⁶Nhưng chủ đáp, ‘Hỡi đầy tớ gian tà và biếng nhác kia, người biết ta gặt trong chỗ không gieo và khèo trong chỗ không vãi phải không? ²⁷Thế thì người phải đem số tiền của ta gởi vào ngân hàng, để khi ta trở về, ta sẽ nhận được cả vốn lẫn lời chứ. ²⁸Vậy hãy lấy ta-lâng của nó và cho người có mười ta-lâng. ²⁹Vì ai có sẽ được cho thêm để sẽ có dư dật, nhưng ai không có thì ngay cả những gì người ấy đang có cũng sẽ bị lấy đi. ³⁰Còn tên đầy tớ vô ích đó, hãy quăng nó ra nơi tối tăm, nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.’”

Cuộc Phán Xét Cuối Cùng

³¹“Khi Con Người ngự đến trong vinh quang của mình với tất cả các thiên sứ thánh ^(a)hộ giá, bấy giờ Người sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của mình. ³²Mọi dân tộc sẽ tụ họp trước mặt Người. Người sẽ tách họ ra như người chăn tách chiên và dê ra. ³³Người sẽ để chiên bên phải và dê bên trái.

³⁴Bấy giờ Vua sẽ phán với những người ở bên phải, ‘Hỡi những người được Cha Ta ban phước, hãy đến hưởng vương quốc đã được chuẩn bị sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất, ³⁵vì Ta đói, các người đã cho Ta ăn; Ta khát, các người đã cho Ta uống; Ta là khách lạ, các người đã tiếp đãi Ta; ³⁶Ta trần truồng, các người đã mặc cho Ta; Ta đau ốm, các người đã thăm nom Ta; Ta bị giam cầm, các người đã đến viếng Ta.’

³⁷Bấy giờ những người công chính thưa rằng, ‘Lạy Chúa, đâu có khi nào chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn hoặc thấy Chúa khát mà cho uống? ³⁸Hay là đâu có khi nào chúng con thấy Chúa là khách lạ mà tiếp đãi hoặc bị trần truồng mà mặc cho? ³⁹Hoặc đâu có khi nào chúng con thấy Chúa đau ốm hay bị giam cầm mà thăm viếng?’

⁴⁰Vua trả lời và phán với họ, ‘Quả thật, Ta nói với các người, hễ các người đã làm những việc ấy cho một người nhỏ nhất trong các anh em này của Ta, các người đã làm cho Ta.’

(a) **25:31** Bản Byzantine có chữ “thánh”

⁴¹Sau đó Vua phán với những người ở bên trái, ‘Hỡi những kẻ bị nguyên rủa, hãy lui ra khỏi Ta, và vào lửa đời đời đã dành sẵn cho Ác Quỷ và các quỷ sứ của nó, ⁴²vì Ta đói, các người đã không cho Ta ăn; Ta khát, các người đã không cho Ta uống; ⁴³Ta là khách lạ, các người đã không tiếp đãi Ta; Ta bị trần truồng, các người đã không mặc cho Ta; Ta đau ốm và bị giam cầm, các người đã không thăm viếng Ta.’

⁴⁴Bấy giờ họ cũng trả lời, ‘Lạy Chúa, đâu có khi nào chúng tôi thấy Chúa bị đói hoặc bị khát hoặc là khách lạ hoặc bị trần truồng hoặc bị đau ốm hoặc bị giam cầm mà không giúp đỡ Chúa?’

⁴⁵Bấy giờ Vua phán với họ rằng, ‘Quả thật, Ta nói với các người, các người đã không làm những việc ấy cho một người nhỏ nhất trong những người này, các người đã không làm cho Ta.’

⁴⁶Sau đó những kẻ ấy sẽ đi vào sự hình phạt đời đời, còn những người công chính sẽ vào hưởng sự sống đời đời.”

Sự Thương Khó, Sự Chết, Và Sự Phục Sinh Của Đức Chúa Jesus

(26:1 – 28:20)

Âm Mưu Giết Chúa

(Mác 14:1-2; Lu 22:1-2; Gg 11:45-53)

26 ¹Khi Đức Chúa Jesus đã nói xong những điều ấy, Ngài nói với các môn đồ Ngài, ²“Các người biết rằng còn hai ngày nữa là đến Lễ Vượt Qua, và Con Người sẽ bị phản nộ để bị đóng đinh.”

³Khi ấy các trưởng tế và các trưởng lão trong dân họp lại trong dinh Thượng Tế Cai-a-pha ⁴để bàn mưu lén bắt Đức Chúa Jesus và giết đi. ⁵Nhưng họ lại nói, “Đừng làm trong kỳ lễ kéo dân sẽ nổi loạn.”

Chúa Được Xức Dầu tại Bê-tha-ni

(Mác 14:3-9; Gg 12:1-8)

⁶Khi Đức Chúa Jesus ở tại Bê-tha-ni, trong nhà của Si-môn, người mắc bệnh ngoài da, ^(a) ⁷một phụ nữ đến gần Ngài, mang theo một bình ngọc đựng dầu thơm rất đắt giá. Nàng đổ dầu thơm ấy trên đầu Ngài trong khi Ngài đang ngồi dùng bữa. ⁸Khi các môn đồ Ngài thấy vậy, họ nổi giận và nói, “Tại sao lại phí của như thế? ⁹Vì dầu ấy có thể bán được một số tiền lớn để giúp đỡ người nghèo.”

¹⁰Nhưng Đức Chúa Jesus biết điều ấy, Ngài phán với họ, “Tại sao các người làm khó nàng? Nàng đã làm một việc tốt cho Ta. ¹¹Vì các người luôn có người nghèo với mình, nhưng các người không có Ta luôn đâu. ¹²Khi nàng đổ dầu trên mình Ta, nàng chuẩn bị Ta để chôn cất. ¹³Quả thật, Ta nói với các người, trong khắp thế gian, nơi nào Tin Mừng này được rao giảng, những gì nàng đã làm cho Ta cũng sẽ được nhắc lại để tưởng nhớ nàng.”

(a) **26:6** nt: phung. Chữ “phung” ở đây chỉ chung cho các thứ bệnh ngoài da, chứ không nhất thiết là bệnh cùi

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt Phản Chúa

(Mác 14:10-11; Lu 22:3-6)

¹⁴Bấy giờ một trong mười hai sứ đồ tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đến gặp các trưởng tế, ¹⁵và nói, “Các ông sẽ trả cho tôi bao nhiêu tiền nếu tôi nộp Người ấy cho các ông?” Họ thỏa thuận trả cho hắn ba mươi miếng bạc. ¹⁶Từ lúc ấy hắn bắt đầu tìm dịp để phản nộp Ngài.

Chúa Ăn Lễ Vượt Qua với Các Môn Đồ của Ngài

(Mác 14:12-21; Lu 22:7-14, 21-23; Gg 13:21-30)

¹⁷Vào ngày thứ nhất của Lễ Bánh Không Men, các môn đồ đến với Đức Chúa Jesus và hỏi, “Thầy muốn chúng con chuẩn bị cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua ở đâu?”

¹⁸Ngài đáp, “Hãy vào trong thành, gặp một người, và nói với người ấy, ‘Thầy bảo: Giờ Ta sắp đến. Ta sẽ giữ Lễ Vượt Qua với các môn đồ Ta ở nhà người.’”

¹⁹Các môn đồ làm y như lời Đức Chúa Jesus đã bảo, và họ chuẩn bị bữa ăn cho Lễ Vượt Qua.

²⁰Tối đến Ngài ngồi vào bàn với mười hai môn đồ. ²¹Trong bữa ăn, Ngài nói, “Quả thật, Ta nói với các người, một người trong các người sẽ phản Ta.”

²²Các môn đồ buồn lắm. Họ bắt đầu lần lượt hỏi Ngài, “Lạy Chúa, chắc chắn không phải là con, phải không?”

²³Ngài trả lời và nói, “Người đã đưa tay chấm bánh vào tô với Ta sẽ phản Ta. ²⁴Con Người sẽ đi y như lời đã viết về Người, nhưng khốn thay cho kẻ phản bội Con Người! Thà nó đừng sinh ra thì hơn.”^(a)

²⁵Giu-đa, kẻ phản Ngài, đáp lời và nói, “Thưa Thầy, không lẽ là con sao?” Ngài nói với hắn, “Chính người đã nói thế.”

Chúa Thiết Lập Lễ Tiệc Thánh

(Mác 14:22-26; Lu 22:14-20; 1 Cô 11:23-25)

²⁶Trong khi họ dùng bữa, Đức Chúa Jesus lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra, trao cho các môn đồ, và nói, “Hãy lấy và ăn; đây là thân thể Ta.”

²⁷Kế đó Ngài lấy chén, tạ ơn, trao cho các môn đồ, và nói, “Hãy uống chén này, tất cả các người, ²⁸vì đây là huyết Ta, huyết của giao ước mới^(b) đã đổ ra cho nhiều người được tha tội. ²⁹Ta nói với các người, Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến ngày đó, ngày Ta uống nước nho mới với các người trong vương quốc của Cha Ta.”

³⁰Sau khi hát một bài thánh ca, họ đi ra để lên Núi Ô-liu.

(a) **26:24** nt: “Tốt hơn cho người ấy nếu nó chẳng sinh ra”

(b) **26:28** Bản Byzantine có chữ “mới”

Chúa Nói Trước Về Việc Phi-rơ Chối Ngài

(Mác 14:27-31; Lu 22:31-34; Gg 13:36-38)

³¹Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói với họ, “Đêm nay, tất cả các người sẽ lìa bỏ Ta, vì có lời chép rằng, ‘Ta sẽ đánh người chăn, và bầy chiên sẽ tản lạc.’” ³²Nhưng sau khi Ta sống lại, Ta sẽ đến Ga-li-lê trước các người.”

³³Phi-rơ lên tiếng và nói với Ngài, “Dù tất cả bỏ đi ^(a) vì có Thầy, con sẽ không bao giờ lìa bỏ Thầy đâu.”

³⁴Đức Chúa Jesus nói với ông, “Quả thật, Ta nói với người, chính đêm nay, trước khi gà gáy, người sẽ chối Ta ba lần.”

³⁵Phi-rơ thưa với Ngài, “Dù con phải chết với Thầy, con sẽ không chối Thầy đâu.” Tất cả các môn đồ đều nói như vậy.

Chúa Cầu Nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê

(Mác 14:32-42; Lu 22:39-46)

³⁶Bấy giờ Đức Chúa Jesus đi với họ đến một chỗ gọi là Ghết-sê-ma-nê. Ngài nói với các môn đồ, “Hãy ngồi đây trong khi Ta lại đằng kia cầu nguyện.”

³⁷Ngài đem Phi-rơ và hai con trai của Xê-bê-đê theo, rồi Ngài bắt đầu buồn bã và sầu não. ³⁸Ngài nói với họ, “Linh hồn Ta quá buồn bã, gần chết. Hãy ở đây và thức canh với Ta.”

³⁹Ngài đi xa hơn một quãng nữa, sấp mình xuống đất, và cầu nguyện rằng, “Lạy Cha của con, nếu có thể được, xin cho chén này qua khỏi con; nhưng không theo ý con mà theo ý Cha.”

⁴⁰Sau đó Ngài trở lại chỗ các môn đồ và thấy họ đang ngủ. Ngài nói với Phi-rơ, “Thế thì các người không thể thức canh với Ta một giờ sao?” ⁴¹Hãy thức canh và cầu nguyện kéo các người sa vào chước cám dỗ. Tâm linh thì muốn lắm, mà xác thịt thì yếu đuối.”

⁴²Ngài lại đi lần thứ hai và cầu nguyện, “Lạy Cha của con, nếu chén này không thể qua khỏi con, mà con phải uống, thì xin ý Cha được nên.”

⁴³Ngài trở lại lần nữa và thấy các môn đồ vẫn còn ngủ, vì mắt họ đã nặng trĩu quá rồi. ⁴⁴Ngài rời họ một lần nữa, đi cách ra một khoảng, và cầu nguyện lần thứ ba. Ngài cũng cầu nguyện như lần trước. ⁴⁵Sau đó Ngài trở lại với các môn đồ và nói, “Bây giờ mà các người vẫn còn ngủ và nghỉ ư? Này, giờ đã đến, Con Người sẽ bị phản nộ vào tay những kẻ tội lỗi. ⁴⁶Hãy đứng dậy, chúng ta đi. Này, kẻ phản Ta đã đến.”

Chúa Phó Mình cho Kẻ Ác

(Mác 14:43-50; Lu 22:47-53; Gg 18:3-12)

⁴⁷Khi Ngài còn đang nói thì Giu-đa, một trong mười hai môn đồ, tiến đến; hấn dẫn theo một đám đông với gươm giáo gây gộc do các trưởng tế và các trưởng lão trong dân sai đi. ⁴⁸Trước đó tên phản bội đã cho họ một ám hiệu, “Hề người nào tôi ôm hôn, các ông hãy bắt ngay người ấy.”

⁴⁹Lập tức hấn đến gần Đức Chúa Jesus và nói, “Chào Thầy,” rồi hấn ôm hôn Ngài.

(a) **26:33** nt: *skandalizo*, sợ bị liên lụy mà bỏ đi

⁵⁰Đức Chúa Jesus nói với hắn, “Bạn ơi, bạn đến đây để làm gì thì hãy làm đi.” Bấy giờ chúng đến gần, tra tay trên Đức Chúa Jesus, và bắt Ngài.

⁵¹Kìa, một trong những người đang ở với Đức Chúa Jesus vung tay rút gươm của mình ra và chém một đầy tớ của vị thượng tế, chặt đứt vành tai người ấy. ⁵²Đức Chúa Jesus phán với người ấy, “Hãy tra gươm người vào vỏ, vì ai sử dụng gươm sẽ chết bằng gươm. ⁵³Người không nghĩ rằng Ta có thể cầu xin Cha Ta, và Ngài sẽ lập tức sai hơn mười hai đạo thiên binh đến cho Ta sao? ⁵⁴Nhưng nếu thế, làm sao điều Kinh Thánh chép phải xảy ra như thế này có thể được ứng nghiệm?”

⁵⁵Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói với đám người ấy, “Sao các người cầm gươm giáo gây gộc đến bắt Ta như bắt trộm cướp vậy? Hằng ngày Ta ngồi giảng dạy trong đền thờ mà các người không bắt Ta. ⁵⁶Nhưng tất cả những điều này phải xảy ra, để lời các đấng tiên tri nói trước trong Kinh Thánh được ứng nghiệm.”

Bấy giờ tất cả môn đồ Ngài đều bỏ Ngài mà trốn hết.

Hội Đồng Lãnh Đạo Do-thái Xét Xử Chúa

(Mác 14:53-65; Lu 22:54-55, 63-71; Gg 18:13-14, 19-24)

⁵⁷Những kẻ bắt Đức Chúa Jesus dẫn Ngài đến dinh Thượng Tế Cai-a-pha. Các thầy dạy giáo luật và các trưởng lão đã tề tựu sẵn tại đó. ⁵⁸Trong khi đó Phi-rô đi theo Ngài xa xa; ông vào tận trong sân của dinh thượng tế. Khi vào được trong sân rồi, ông ngồi xuống với các cảnh binh để xem kết cuộc sẽ ra sao.

⁵⁹Bấy giờ các trưởng tế và cả Hội Đồng tìm chứng đối để vu cáo Đức Chúa Jesus hầu có thể kết án tử hình Ngài, ⁶⁰nhưng họ không tìm được điều nào, mặc dầu có lắm kẻ đứng ra làm chứng đối. Sau cùng có hai kẻ bước ra ⁶¹và nói, “Người này đã nói rằng, ‘Ta có thể phá đền thờ của Đức Chúa Trời và xây lại trong ba ngày.’”

⁶²Vị thượng tế đứng dậy và nói với Ngài, “Người không trả lời sao? Những người này tố cáo người điều gì thế?”

⁶³Nhưng Đức Chúa Jesus vẫn im lặng. Vị thượng tế nói với Ngài, “Ta buộc người thề trước mặt Đức Chúa Trời hằng sống, rồi nói cho chúng ta biết: Có phải người là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời không?”

⁶⁴Đức Chúa Jesus trả lời ông, “Đúng như người đã nói. Hơn nữa, Ta nói với các người, từ nay trở đi, các người sẽ thấy Con Người ngồi bên phải Đấng Quyền Năng và sẽ ngự trên mây trời mà đến.”

⁶⁵Bấy giờ vị thượng tế xé toạc áo choàng của ông ra và nói, “Hắn đã phạm thượng! Tại sao chúng ta phải cần người làm chứng nữa? Đây, quý vị đã nghe những lời phạm thượng của hắn rồi đó. ⁶⁶Quý vị nghĩ sao?”

Họ trả lời, “Hắn thật đáng chết.”

⁶⁷Bấy giờ họ nhổ vào mặt Ngài và đánh Ngài. Có mấy kẻ tát Ngài ⁶⁸và nói, “Hỡi Đấng Christ, hãy nói tiên tri cho chúng tôi biết, ai đã đánh ông đó?”

Phi-rơ Chối Chúa*(Mác 14:66-72; Lu 22:56-62; Gg 18:15-18, 25-27)*

⁶⁹Khi ấy Phi-rơ đang ngồi ở ngoài sân; một cô tớ gái đến gần ông và nói, “Ông cũng là người của ông Jesus người Ga-li-lê.”

⁷⁰Nhưng Phi-rơ chối phăng trước mặt mọi người rằng, “Tôi không biết cô nói gì.”

⁷¹Nói xong ông bỏ đi ra cổng.

Một cô tớ gái khác thấy ông, cô ấy nói với những người đứng đó, “Ông này là người của ông Jesus ở Na-xa-rét đó.”

⁷²Ông lại chối nữa và thề, “Tôi không biết người ấy.”

⁷³Một lát sau những người đứng đó đến gần và nói với Phi-rơ, “Chắc chắn ông là người trong bọn đó rồi. Giọng địa phương của ông đã tố cáo ông.”

⁷⁴Bấy giờ Phi-rơ bắt đầu nguyên rủa và thề, “Tôi không biết người ấy.” Ngay lúc đó có tiếng gà gáy. ⁷⁵Phi-rơ nhớ lại những lời Đức Chúa Jesus đã nói, “Trước khi gà gáy, người sẽ chối Ta ba lần.” Ông đi ra và khóc lóc đặng cay.

Chúa Bị Nộp cho Phi-lát*(Mác 15:1; Lu 23:1-2; Gg 18:28-32)*

27 ¹Sáng sớm hôm sau tất cả trưởng tế và trưởng lão trong dân đã bàn với nhau chống lại Đức Chúa Jesus để kết án tử hình Ngài. ²Họ trói Ngài lại, dẫn Ngài đi, và đem nộp Ngài cho Tổng Trấn Phi-lát.

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt Chết*(Công 1:18-19)*

³Khi Giu-đa, kẻ phản Ngài, thấy Đức Chúa Jesus đã bị kết án, hấn hối hận và đem ba mươi miếng bạc trả lại cho các trưởng tế và các trưởng lão. ⁴Hắn nói, “Tôi có tội vì đã phản nộp máu vô tội.”

Nhưng họ đáp, “Việc ấy có can hệ gì đến chúng tôi. Đó là chuyện của anh.”

⁵Giu-đa đem số bạc đó ném vào đền thờ rồi bỏ đi; hắn đi ra và thắt cổ tự tử. ⁶Nhưng các trưởng tế lấy số bạc đó và nói, “Số bạc này không thể bỏ vào kho đền thờ được, vì đó là tiền máu.” ⁷Sau khi bàn luận với nhau, họ dùng số bạc đó mua cánh đồng của người thợ gốm, để làm nghĩa trang chôn cất các kiều dân. ⁸Vì vậy cánh đồng ấy vẫn còn được gọi là “Cánh Đồng Máu” cho đến ngày nay. ⁹Thế là ứng nghiệm những gì Tiên Tri Giê-rê-mi^(a) đã nói,

“Họ đã lấy ba mươi miếng bạc, là giá đã định cho một người, một người mà con cái I-sơ-ra-ên đã định giá.

¹⁰Họ lấy bạc đó mua cánh đồng của người thợ gốm, như Chúa đã truyền cho tôi.”

(a) 27:9 Một số bản cổ chép, “Xa-cha-ri-a đã nói...”

Phi-lát Chết Vấn Chúa

(Mác 15:2-5; Lu 23:3-5; Gg 18:33-38)

¹¹Bấy giờ Đức Chúa Jesus đứng trước quan tổng trấn. Quan tổng trấn hỏi Ngài, “Người là Vua dân Do-thái phải không?”

Đức Chúa Jesus trả lời ông, “Chính người đã nói thế.”

¹²Nhưng khi các trưởng tế và các trưởng lão tố cáo Ngài, Ngài chẳng trả lời tiếng nào. ¹³Phi-lát nói với Ngài, “Người không nghe bao nhiêu người tố cáo người sao?”

¹⁴Nhưng Ngài không trả lời lấy một tiếng, đến nỗi quan tổng trấn rất đổi ngạc nhiên.

Phi-lát Kết Án Chúa

(Mác 15:6-15; Lu 23:13-25; Gg 18:39 – 19:16)

¹⁵Bấy giờ là dịp lễ, và cứ mỗi dịp lễ quan tổng trấn có thông lệ phóng thích cho dân một tù nhân, bất cứ người nào họ muốn. ¹⁶Lúc đó có một tù phạm khét tiếng tên Ba-ra-ba. ¹⁷Vậy sau khi dân đã tụ họp, Phi-lát nói với họ, “Các người muốn ta tha ai? Ba-ra-ba hay Jesus người được gọi là Đấng Christ?” ¹⁸Vì ông biết do lòng ghen ghét mà họ đã nộp Ngài cho ông.

¹⁹Đang khi ông ngồi xử án, vợ ông gọi lời đến nói, “Xin đừng làm gì đặng đến người công chính đó, vì trong chiêm bao đêm qua, tôi đã khổ nhiều về người ấy.”

²⁰Khi ấy các trưởng tế và các trưởng lão xúi dân xin tha cho Ba-ra-ba và yêu cầu giết Đức Chúa Jesus. ²¹Quan tổng trấn hỏi họ, “Trong hai người này, các người muốn ta tha ai?”

Họ đáp, “Ba-ra-ba.”

²²Phi-lát hỏi họ, “Vậy ta phải làm gì với Jesus người được gọi là Đấng Christ?”

²³Tất cả họ đều nói, “Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự!”

Phi-lát lại nói, “Tại sao? Người này đã phạm tội gì?”

Nhưng họ càng la lớn hơn, “Hãy đóng đinh hắn trên cây thập tự!”

²⁴Phi-lát thấy cứ tranh cãi với họ sẽ không đi tới đâu, và cuộc nổi loạn có thể xảy ra, ông lấy nước, rửa tay trước mặt đám đông, và nói, “Ta vô tội về máu của người này; các người phải chịu trách nhiệm lấy.”

²⁵Bấy giờ cả đám đông đáp lại, “Hãy để máu của hắn đổ trên chúng tôi và trên con cháu chúng tôi.”

²⁶Vậy Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba cho họ. Sau khi cho dùng roi đánh Đức Chúa Jesus, ông trao Ngài cho họ để đem đóng đinh trên cây thập tự.

Lính của Phi-lát Hành Hạ Chúa

(Mác 15:16-20; Gg 19:2-3)

²⁷Bấy giờ quân lính của quan tổng trấn đem Đức Chúa Jesus vào trong bản doanh và tập họp cả đơn vị quanh Ngài. ²⁸Chúng lột áo Ngài ra, rồi khoác lên Ngài một chiếc áo choàng màu đỏ điều. ²⁹Chúng lại kết một vương miện bằng gai, rồi đội nó lên đầu Ngài. Chúng cũng lấy một cây sậy đặt vào tay phải Ngài, rồi quỳ xuống trước mặt Ngài và chế nhạo rằng, “Vua dân Do-thái vạn tuế!” ³⁰Chúng phun nhổ trên Ngài và lấy cây sậy đánh vào đầu Ngài. ³¹Sau khi đã chế nhạo Ngài, chúng cởi chiếc áo choàng

màu đỏ điều ra và mặc áo của Ngài lại cho Ngài; rồi chúng dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Chúa Chịu Đóng Đinh

(Mác 15:21-32; Lu 23:26-43; Gg 19:17-27)

³²Khi chúng đi ra, chúng gặp một người ở Sy-rê-ne tên là Si-môn. Chúng bắt ông vác cây thập tự của Ngài. ³³Khi chúng đến một nơi gọi là Gô-gô-tha, tức Đồi Sọ, ³⁴chúng cho Ngài uống rượu pha mật đắng. Ngài nếm nhưng không uống. ³⁵Sau khi đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự, chúng bắt thăm để chia nhau y phục Ngài, ³⁶rồi ngồi đó canh giữ Ngài. ³⁷Phía trên đầu Ngài, chúng treo một bảng ghi án Ngài rằng: “Đây là Jesus, Vua dân Do-thái.”

³⁸Cũng có hai tên trộm cướp cùng bị đóng đinh với Ngài; một tên bên phải và một tên bên trái. ³⁹Những ai qua lại đều mỉa mai Ngài, lắc đầu, ⁴⁰và nói, “Ông là người muốn phá đền thờ và xây lại trong ba ngày đấy à. Hãy cứu lấy ông đi! Nếu ông là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập tự đi.”

⁴¹Tương tự, các trưởng tế, các thầy dạy giáo luật, và các trưởng lão cũng chế nhạo Ngài, ⁴²“Hắn đã cứu được người khác mà không cứu được chính mình. Hắn là Vua của I-sơ-ra-ên mà. Bây giờ nếu hắn xuống khỏi cây thập tự được, chúng ta sẽ tin hắn ngay. ⁴³Hắn tin cậy Đức Chúa Trời thì bây giờ hãy để Ngài cứu hắn nếu Ngài muốn cứu hắn, vì hắn đã nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời.’”

⁴⁴Hai tên trộm cướp cùng bị đóng đinh với Ngài cũng nhiech móc Ngài như vậy.

Chúa Chết

(Mác 15:33-41; Lu 23:44-49; Gg 19:28-30)

⁴⁵Từ mười hai giờ trưa đến ba giờ chiều, ^(a) cả xứ đều tối tăm mù mịt. ⁴⁶Vào khoảng ba giờ chiều, Đức Chúa Jesus kêu lớn tiếng, “Ê-li! Ê-li! Lê-ma Sa-bách-tha-ni?” Nghĩa là, “Đức Chúa Trời của con ôi! Đức Chúa Trời của con ôi! Sao Ngài lìa bỏ con?”

⁴⁷Có mấy người đứng gần đó nghe thế bèn nói, “Ông ấy đang gọi Ê-li.” ⁴⁸Một người trong bọn họ vội chạy lấy một miếng xốp, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy, và đưa cho Ngài uống. ⁴⁹Nhưng những người khác lại bảo, “Cứ để vậy, xem Ê-li có đến cứu ông ấy không.” ⁵⁰Bấy giờ Đức Chúa Jesus kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh hồn. ^(b)

⁵¹Kìa, bức màn trong đền thờ bị xé ra làm hai, từ trên xuống dưới. Đất rung, đá nứt, ⁵²các mồ mả mở ra, và thân của nhiều thánh đồ đã an giấc sống lại. ⁵³Sau khi Ngài đã sống lại, họ ra khỏi phần mộ, vào trong thành thánh, và hiện ra cho nhiều người.

⁵⁴Bấy giờ viên đại đội trưởng và quân lính ở với ông để canh giữ Đức Chúa Jesus thấy động đất và những việc đã xảy ra, họ rất sợ hãi và nói, “Người này quả thật là Con Đức Chúa Trời.”

(a) 27:45 nt: Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín

(b) 27:50 nt: (Grk) pneuma: linh, hơi thở, gió, khi

⁵⁵Cũng có nhiều phụ nữ ở đó; họ đứng từ xa mà nhìn. Họ đã từ Ga-li-lê đi theo Đức Chúa Jesus để phục vụ Ngài. ⁵⁶Trong số những người ấy có Ma-ry Mạc-đa-len, Ma-ry mẹ của Gia-cơ và Giô-sép, và mẹ của các con Xê-bê-đê.

Sự An Táng Chúa

(Mác 15:42-47; Lu 23:50-56; Gg 19:38-42)

⁵⁷Đến chiều tối, một người giàu có ở A-ri-ma-thê tên là Giô-sép đến; ông cũng là một môn đồ của Đức Chúa Jesus. ⁵⁸Giô-sép đến gặp Phi-lát để xin thi thể của Đức Chúa Jesus. Phi-lát truyền lệnh trao cho ông thi thể Ngài.

⁵⁹Vậy Giô-sép nhận thi thể Ngài, lấy một cuộn vải sạch quấn lại, ⁶⁰rồi đặt thi thể Ngài trong ngôi mộ mới của ông mà ông đã đục sẵn trong một vách đá. Đoạn ông lăn một tảng đá lớn chặn cửa mộ lại, rồi đi. ⁶¹Khi ấy có Ma-ry Mạc-đa-len và Ma-ry khác ở đó; họ ngồi đối diện với ngôi mộ.

Cắt Lính Canh Mộ Chúa

⁶²Hôm sau, tức ngày sau Ngày Chuẩn Bị,^(a) các trưởng tế và những người Pha-ri-si cùng nhau đến với Phi-lát ⁶³và nói, “Thưa ngài, chúng tôi nhớ rằng tên lừa dối này lúc còn sống đã nói, ‘Sau ba ngày Ta sẽ sống lại.’” ⁶⁴Vậy xin ngài truyền lệnh cắt lính canh gác ngôi mộ cẩn thận cho đến ngày thứ ba, kéo các môn đồ hẩn đến lấy trộm thi thể hẩn, rồi phao tin với dân là hẩn đã từ cõi chết sống lại, như thế sự lừa dối lần cuối sẽ tệ hại hơn lần đầu rất nhiều.”

⁶⁵Phi-lát nói với họ, “Hãy lãnh một đội lính canh. Hãy đi, canh gác ngôi mộ cẩn thận theo ý các người.”

⁶⁶Vậy những người ấy đi và niêm phong tảng đá chặn cửa mộ cho bảo đảm, và đặt lính canh gác cẩn thận.

Chúa Sống Lại

(Mác 16:1-10; Lu 24:1-12; Gg 20:1-10)

28 ¹Sau ngày Sa-bát, ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn mờ mờ sáng, Ma-ry Mạc-đa-len và Ma-ry khác đến thăm mộ. ²Này, một trận động đất dữ dội xảy ra, vì một thiên sứ của Chúa từ trời xuống, đến lăn tảng đá ra, và ngồi lên trên. ³Hình dáng của vị thiên sứ giống như chớp và y phục của ngài trắng như tuyết. ⁴Lính canh run rẩy vì sợ ngài và trở nên như người chết. ⁵Nhưng vị thiên sứ phán với các bà ấy, “Đừng sợ, vì ta biết các người tìm Đức Chúa Jesus, Đấng đã chịu đóng đinh. ⁶Ngài không có ở đây, vì Ngài đã sống lại rồi, như lời Ngài đã phán. Hãy đến xem chỗ Ngài đã nằm. ⁷Sau đó hãy đi mau, báo tin cho các môn đồ Ngài biết rằng Ngài đã từ cõi chết sống lại. Này, Ngài đi trước các người đến Ga-li-lê; các người sẽ thấy Ngài ở đó. Đây, ta đã báo cho các người rồi.”

⁸Vậy họ vội vàng rời khỏi mộ, vừa sợ vừa rất mừng, chạy đi báo tin cho các môn đồ Ngài. ⁹Này, Đức Chúa Jesus gặp họ và nói, “Chào các người!”

(a) **27:62** “Ngày sau Ngày Chuẩn Bị” (cho Lễ Vượt Qua) tức “ngày Sa-bát”

Họ lao đến, ôm chân Ngài, và thờ lạy Ngài. ¹⁰Đức Chúa Jesus nói với họ, “Đừng sợ, hãy đi bảo anh em Ta đến Ga-li-lê, ở đó họ sẽ thấy Ta.”

Báo Cáo của Lính Canh Mộ

¹¹Trong khi các bà đó đi báo tin, này, mấy người lính canh mộ đi vào thành và báo với các trưởng tế về mọi sự đã xảy ra. ¹²Sau khi các trưởng tế họp bàn với các trưởng lão, họ cho các lính canh mộ số tiền lớn, ¹³và căn dặn, “Các anh phải nói, ‘Ban đêm, trong lúc chúng tôi ngủ, các môn đồ của hầy đã đến lấy trộm thi thể của hầy đi.’ ¹⁴Nếu việc này thấu đến tai quan tổng trấn, chúng tôi sẽ tìm cách thuyết phục quan, để các anh được vô sự.”

¹⁵Vậy mấy người lính đó nhận tiền và làm theo như đã dặn. Chuyện ấy vẫn còn được đồn đãi giữa dân Do-thái đến ngày nay.

Chúa Ban Đại Mạng Lệnh

(Mác 16:14-18; Lu 24:36-49; Gg 20:19-23; Công 1:6-8)

¹⁶Bấy giờ mười một môn đồ đến Ga-li-lê, lên ngọn núi mà Đức Chúa Jesus đã chỉ cho. ¹⁷Khi thấy Ngài, họ thờ lạy Ngài, nhưng có vài người còn nghi ngờ. ¹⁸Đức Chúa Jesus đến gần và nói với họ, “Tất cả quyền bính trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. ¹⁹Vậy hãy đi làm cho mọi dân trở thành môn đồ Ta; hãy nhân danh Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Thánh Linh làm báp-têm cho họ, ²⁰và dạy họ giữ tất cả những gì Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta ở với các người luôn cho đến tận thế.”